

Fremsat den 10. oktober 2024 af udlændinge- og integrationsminister (Kaare Dybvad Bek)

Forslag

til

Lov om ændring af af udlændingeloven, hjemrejseloven, integrationsloven og lov om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård

(Ændring af regler som følge af EU-samarbejdet om Schengen og Dublinforordningen, afskaffelse af opholdstilladelse som udsendelseshindret og ændring af nabokompensationsordningen)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 721 af 27. april 2021 og § 1 i lov nr. 1575 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

- I § 2 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »Bulgarien, Cypern og Rumænien« til: »Cypern«, og »Schengenlande« ændres til: »et Schengenland«.
- § 2 a, stk. 2, 3. pkt., ophæves.
- I § 2 b, stk. 2, 3. pkt., indsættes efter »et andet Schengenland«: », på Færøerne eller i Grønland«.
- I § 2 b, stk. 2, 4. pkt., § 3, stk. 1, 2. og 3. pkt., og § 4, stk. 2, ændres »Danmark eller et andet Schengenland« til: »Danmark, et andet Schengenland, på Færøerne eller i Grønland«.
- I § 2 b, stk. 2, 4. pkt., § 3, stk. 1, 3. pkt., og § 4, stk. 2, ændres »dette Schengenland« til: »dette land«.
- I § 4, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »Schengenlande«: »samt på Færøerne og i Grønland«.
- I § 4 c, stk. 4, nr. 4, § 9 c, stk. 6, 2. pkt., og stk. 7, § 11, stk. 17, 1. pkt., § 14, stk. 1, nr. 8, og § 44 g ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.
- § 9 c, stk. 2, ophæves.
Stk. 3-7 bliver herefter stk. 2-6.
- I § 9 c, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 1 og 4« til: »stk. 1 og 3«.

10. I § 9 c, stk. 6, 4. pkt., der bliver stk. 5, 4. pkt., ændres »stk. 1 eller 4« til: »stk. 1 eller 3«.

11. I § 9 h, stk. 1, nr. 20, og § 9 i, stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-2«.

12. I § 9 h, stk. 7, § 33 a, stk. 1, og § 33 b, stk. 1, nr. 4, ændres »stk. 6« til: »stk. 5«.

13. I § 33, stk. 2, 2. pkt., to steder i § 33 b, stk. 1, nr. 2, i § 46 a, stk. 8, 1. pkt., § 53, stk. 8, 1. pkt., og stk. 9, 1. pkt., to steder i § 53 a, stk. 1, nr. 7, og i § 53 a, stk. 1, nr. 8, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

14. I § 39 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. En udlænding skal afgive nødvendige biometriske oplysninger til brug for oprettelse af en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet eller med henblik på ind- og udrejsekontrol, medmindre den pågældende er fritaget herfor i medfør af EES-forordningen.«

15. I § 46 a, stk. 1, ændres »stk. 4, 5, 7 og 9« til: »stk. 4, 6 og 8«.

16. § 46 a, stk. 4, ophæves.

Stk. 5-10 bliver herefter stk. 4-9.

17. I § 46 a, stk. 10, der bliver stk. 9, ændres »stk. 6« til: »stk. 5«.

18. I § 53, stk. 9, 1. pkt., og § 53 a, stk. 1, nr. 8, udgår »2 eller«.

19. I § 53 a, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »kapitel 5 a«: », jf. Dublinforordningens artikel 27, stk. 1,«.

20. I § 58 g, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§§ 22-24«: »for en lovovertrædelse med en strafferamme på mindst et år«.

21. I § 58 g, stk. 1, nr. 8, ændres »§§ 25 a eller 25 b« til: »§ 25 a, stk. 2, eller § 25 b«.

§ 2

I hjemrejseloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1014 af 27. august 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 3 a ophæves.

2. I § 22, stk. 1, udgår »stk. 7«.

3. I § 22, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 3, § 3 a, stk. 1, om, at en udlænding er udsendelseshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, § 4« til: »§§ 3 og 4«.

4. I § 22, stk. 7, udgår »og Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter § 3 a, stk. 1, om, at en udlænding ikke er udsendelseshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2,«.

§ 3

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 2623 af 28. december 2021 og senest ved § 3 i lov nr. 686 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 5, ændres »stk. 5« til: »stk. 4«.

2. I § 2, stk. 6, nr. 4, ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.

§ 4

I lov nr. 722 af 13. juni 2023 om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 2, og stk. 3, ændres ». Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter herunder nærmere regler« til: », herunder«.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 3-6 og 14. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, indgivet inden lovens ikrafttræden og sager, hvor Hjemrejsestyrelsen på tidspunktet for lovens ikrafttræden har truffet afgørelse om, at en udlænding er udsendelseshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, jf. hjemrejselovens § 3 a. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse for klager efter udlændingelovens § 46 a, stk. 4, 2. pkt. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. Loven finder ikke anvendelse for ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 6. Regler udstedt i medfør af § 46 a, stk. 10, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024 forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 46, stk. 9, i udlændingeloven, jf. denne lovs § 1, nr. 16.

§ 6

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 1 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger. De ændringer, der følger af § 1 kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
- 2.1. Gennemførelse af rådsafgørelse om Cyperns anvendelse af Schengeninformationssystemet (SIS) samt rådsafgørelse om Bulgariens og Rumæniens fulde anvendelse af Schengenreglerne
  - 2.1.1. Gældende ret
  - 2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2. Beregning af kortvarigt ophold i Schengenområdet, på Færøerne og i Grønland som følge af ind- og udrejsesystemet (EES)
  - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.1.1. EU-retten
    - 2.2.1.2. National ret
      - 2.2.1.2.1. Schengensamarbejdet
      - 2.2.1.2.2. Beregning af kortidsophold i Danmark
  - 2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.3. Pligt til afgivelse af biometriske oplysninger til brug for ind- og udrejsesystemet
  - 2.3.1. Gældende ret
  - 2.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.4. Udvidelse af klageadgang til Flygtningenævnet i sager om Dublinoverførsel (Opfølgning på EU-Domstolens dom af 1 august 2022 i sagen 19/21)
  - 2.4.1. Gældende ret
    - 2.4.1.1. Udgående og indgående Dublinprocedure
    - 2.4.1.2. EU-Domstolens dom af 1. august 2022 i sagen C-19/21, I og S mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid
  - 2.4.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.5. Betingelser for at indlæse indberetninger i SIS om nægtelse af indrejse og ophold
  - 2.5.1. Gældende ret
    - 2.5.1.1. SIS-forordningen
    - 2.5.1.2. Udlændingeloven
  - 2.5.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.6. Afskaffelse af opholdstilladelse som udsendeshindret
  - 2.6.1. Gældende ret
  - 2.6.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.7. Ændring af reglerne om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård
  - 2.7.1. Gældende ret
  - 2.7.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Ved rådsafgørelse af 25. april 2023 blev det vedtaget, at Cypren fra den 25. juli 2023 anvender Schengenreglerne vedrørende Schengeninformationssystemet (SIS) fuldt ud. Den 30. december 2023 vedtog Rådet endvidere en afgørelse om den fulde anvendelse af Schengenreglerne i Bulgarien og Rumænien.

Lovforslagets pkt. 2.1 indeholder de nødvendige ændringer i dansk ret som følge af Cyperns anvendelse af SIS samt Bulgariens og Rumæniens fulde anvendelse af Schengenreglerne, således at de nuværende særlige forhold for Cypren justeres, mens de særlige forhold for Bulgarien og Rumænien ophæves.

Lovforslagets pkt. 2.2 indeholder endvidere en ændring af, hvilke tidligere ophold der skal fradrages i forbindelse med beregningen af det tilladte kortvarige ophold i Danmark for visumfri og visumpligtige tredjelandstatsborgere uden opholdstilladelse eller langtidsvisum til Danmark eller et andet Schengenland. Lovforslaget, der udspringer af Danmarks gennemførelse af det kommende ind- og udrejse-system (EES), vil medføre, at et kortvarigt ophold på Færøerne og i Grønland inkluderes i beregningen af et kortvarigt ophold i Danmark.

Lovforslagets pkt. 2.3 indeholder derudover et forslag om at stille som betingelse for indrejse i Danmark, at en udlænding afgiver nødvendige biometriske oplysninger, såfremt pågældende er forpligtet hertil efter EES-forordningen, til brug for oprettelse af en individuel sagsmappe i ind- og udrejse-systemet. Der er tale om en lovændring med henblik på, at Danmark kan anvende det kommende ind- og udrejse-system på tilstrækkelig vis og er således en konsekvens af gennemførelse af EU-lovgivning.

Lovforslagets pkt. 2.4 vil endvidere udvide klageadgangen til Flygtningenævnet i sager om Dublinoverførsel som opfølgning på EU-Domstolens dom af 1. august 2022 i sagen C-19/21.

Lovforslagets pkt. 2.5 vil derudover bringe udlændingelovens § 58 g i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 (herefter SIS-forordningen), idet der ikke i forbindelse med gennemførelsen af SIS-forordningen er sket de tilstrækkelige konsekvensrettelser af bestemmelsen i udlændingeloven.

Som led i regeringens ønske om ikke at anvende uforholdsmæssige ressourcer i den offentlige sektor, indgår det i lov-

forslagets pkt. 2.6 at afskaffe muligheden for at få opholdstilladelse som udsendelseshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2.

Der meddeles et meget lavt antal opholdstilladelser til udsendelseshindrede efter bestemmelsen. Der er imidlertid en hel del sagsbehandling forbundet med behandling af sager, hvori der meddeles afslag på opholdstilladelse som udsendelseshindret. Der skal således foretages realitetsbehandling og træffes afgørelse i alle sager vedrørende udlændinge, der har fået afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, og som har været i udsendelsesposition i 18 måneder.

Der er desuden tale om udlændinge, for hvem det allerede er vurderet, at de ikke har ret til at opholde sig i landet. Regeringen ønsker at føre en stram, ansvarlig og konsekvent udlændingepolitik samt en proaktiv og fokuseret hjemrejseindsats. Regeringen finder derfor, at der ikke bør gives opholdstilladelse til personer, som har pligt til at udrejse, som har været i udsendelsesposition i minimum 18 måneder, som medvirker ved udsendelsesbestræbelserne og hvor udsendelse for tiden må anses for udsigtsløs, alene af den årsag, at eksempelvis modtagerlandet nægter at tage imod de pågældende. Der er ikke noget krav i international ret om, at man skal meddeles en opholdstilladelse alene af den årsag, at udsendelse, på trods af den pågældendes medvirken, ikke hidtil har kunnet lade sig gøre og heller ikke vurderes mulig inden for den nærmeste fremtid.

Det foreslås derfor at afskaffe muligheden for at få opholdstilladelse som udsendelseshindret.

I forbindelse med behandling af ansøgninger om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård har der vist sig visse uhensigtsmæssigheder i de gældende regler. Det indebærer, at nogle af de naboer, som Udlændinge- og Integrationsministeriet i lovforslaget til lov om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård ellers havde vurderet ville være berettigede til kompensation, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 59 som fremsat, side 9, alligevel ikke er berettigede til kompensation. Dette uanset, at de både ejer og har registreret bopæl på de ejendomme, der ligger nærmest Udrejsecenter Kærshovedgård, og de utvivlsomt i deres hverdag kan opleve at blive påvirket af utryghed, herunder på baggrund af beboernes færden ind og ud af udrejsecentret, som i visse tilfælde kan opfattes som utryghedsskabende.

Lovforslagets pkt. 2.7 skal derfor rette op herpå og sikre, at disse naboer bliver omfattet af muligheden for at få kompensation.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Gennemførelse af rådsafgørelse om Cyperns anven-

delse af Schengeninformationssystemet (SIS) samt rådsafgørelse om Bulgariens og Rumæniens fulde anvendelse af Schengenreglerne

2.1.1. Gældende ret

Det følger af udlændingelovens § 2 a, stk. 2, at ved et Schengenland forstås i udlændingeloven et land, der er tilsluttet Schengenkonventionen. Bulgarien, Cypern og Rumænien anses dog ikke for Schengenlande i forhold til en række bestemmelser i udlændingeloven vedrørende bl.a. indrejse og ophold i Schengenområdet. Cypern anses endvidere ikke for et Schengenland i forhold til udlændingelovens bestemmelser vedrørende Schengeninformationssystemet (SIS).

Cypern blev medlem af Den Europæiske Union (EU) den 1. maj 2004, og Rumænien og Bulgarien blev medlem af EU den 1. januar 2007. I den forbindelse blev Schengenreglerne ikke fuldt ud sat i kraft i de tre lande.

I forhold til Cypern følger det således af protokollen til tiltrædelsesakten om vilkårene og de nærmere bestemmelser for optagelse af Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet i Den Europæiske Union (EU-Tidende, L 236 af 23. september 2003, side 33 ff.), at anvendelse og gennemførelse af de bestemmelser i Schengenreglerne, der hænger direkte sammen med bl.a. afskaffelsen af personkontrollen ved de indre grænser, ikke vil ske fra tiltrædelsen.

Tilsvarende gør sig gældende for Bulgarien og Rumænien, hvor det følger af protokollen til tiltrædelsesakten om vilkårene og de nærmere bestemmelser for optagelse af Bulgarien og Rumænien i Den Europæiske Union (EU-Tidende, L 157 af 21. juni 2005, side 29 ff.), at anvendelse og gennemførelse af de bestemmelser i Schengenreglerne, der hænger direkte sammen med bl.a. afskaffelsen af personkontrollen ved de indre grænser, ikke vil ske fra tiltrædelsen.

Rådet vil først skulle træffe afgørelse om fuld ikrafttræden af Schengenreglerne og dermed ophævelse af den indre grænsekontrol mellem henholdsvis Cypern, Bulgarien og Rumænien og de øvrige Schengenlande.

Rådet vedtog den 25. april 2023 afgørelse (EU) 2023/870 om anvendelse af bestemmelserne i Schengenreglerne for så vidt angår Schengeninformationssystemet i Republikken Cypern (EU-Tidende, L 113 af 28. april 2023, s. 44-47). Det blev herved besluttet, at bestemmelserne i Schengenreglerne vedrørende SIS gælder i Cypern, således at Cypern behandler oplysninger i SIS, herunder foretager indberetninger, udveksler oplysninger mv. Rådsafgørelsen indeholder derimod ikke bestemmelser om ophævelse af personkontrollen ved de indre luft- og søgrænser med Cypern.

Rådets afgørelse af 25. april 2023 har direkte virkning i forhold til de enkelte medlemslande, herunder Danmark.

Rådet vedtog den 30. december 2023 afgørelse (EU)

2024/210 om den fulde anvendelse af Schengenreglerne i Republikken Bulgarien og Rumænien (EU-Tidende, L 2024/210 af 4. januar 2024). Det blev herved besluttet, at personkontrollen ved de indre luft- og søgrænser med og mellem Bulgarien og Rumænien fra den 31. marts 2024 ophæves, og at Schengenreglerne i øvrigt finder anvendelse på Bulgarien og Rumænien i deres indbyrdes forhold og over for de øvrige Schengenlande.

Med vedtagelsen af rådsafgørelsen vil der fra den 31. marts 2024 således ikke længere være personkontrol ved EU's indre luft- og søgrænser mellem Bulgarien og Rumænien og de øvrige lande i Schengenområdet, der anvender Schengenreglerne fuldt ud.

Bulgarien og Rumænien vil derudover kunne udstede visum med gyldighed for hele Schengenområdet i overensstemmelse med reglerne i visumkodeks, ligesom anmeldte opholdstilladelser vil være dokumenter, der giver tredjelandstatsborgere ret til indrejse uden visum.

For så vidt angår grænser og visum bliver Bulgarien og Rumænien således et Schengenland i udlændingelovens forstand.

Rådets afgørelse af 30. december 2023 har direkte virkning i forhold til de enkelte medlemslande, herunder Danmark.

2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at udlændingelovens bestemmelse om, hvilke lande der anses som Schengenlande, bør ændres, idet der med Rådets afgørelse (EU) 2023/870 af 25. april 2023 ikke længere skal gælde særlige forhold for Cyperns anvendelse af SIS.

Der vil fortsat gælde særlige regler for Cypern i relation til personkontrol ved de indre grænser mellem Cypern og de øvrige Schengenlande. Rådet vil således skulle vedtage en særskilt afgørelse, der fastsætter en dato for ophævelse af kontrollen ved de indre grænser til Cypern, når en række nærmere betingelser herfor vurderes opfyldt.

Det er endvidere Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at Rådets afgørelse (EU) 2024/210 af 30. december 2023 giver anledning til ændring af udlændingelovens bestemmelse om, hvilke lande der anses som Schengenlande, idet der med rådsafgørelsen ikke længere skal gælde særlige forhold for Bulgarien og Rumænien.

På baggrund af rådsafgørelsen af 25. april 2023 om anvendelse af SIS i Cypern og rådsafgørelsen af 30. december 2023 om den fulde anvendelse af Schengenreglerne i Bulgarien og Rumænien foreslås det, at udlændingelovens § 2 a, stk. 2, ændres således, at de nuværende særlige forhold for Cypern i relation til anvendelsen af SIS ophæves, ligesom de særlige forhold for Bulgarien og Rumænien i udlændingeloven ophæves.

De foreslåede ændringer vil medføre, at det alene vil være Cypern, som i forhold til udlændingelovens bestemmelser om indrejse og ophold i, navnlig § 2 b, stk. 1-3, §§ 3, 4 og 4 b, § 19, stk. 5, kapitel 4 a, § 28, stk. 1, nr. 6, § 38, stk. 1-3, § 39, stk. 3, 2. pkt., § 58 f og § 59, stk. 1, nr. 1, ikke anses som et Schengenland. De særlige forhold for Bulgarien og Rumænien vil således blive ophævet.

Ændringerne vil endvidere medføre, at de særlige bestemmelser i § 2 a, stk. 2, 3. pkt., om Cyperns anvendelse af SIS vil blive ophævet. Udlændingelovens bestemmelser i relation til SIS vil således fremadrettet omfatte Cypern på lige fod med andre Schengenlande.

2.2. Beregning af kortvarigt ophold i Schengenområdet, på Færøerne og i Grønland som følge af ind- og udrejse-systemet (EES)

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. EU-retten

Schengensamarbejdet har til formål at skabe et fælles område uden indre grænser. Udgangspunktet for samarbejdet er en ophævelse af personkontrollen ved de fælles indre grænser suppleret med fælles regler for passage af Schengenrådets ydre grænser og ens visumregler for tredjelandstatsborgere.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) fastsætter regler for at sikre, at personer ikke kontrolleres, når de passerer de indre grænser, samt regler for udøvelse af grænsekontrol af personer, der passerer Schengenrådets ydre grænser.

Det fastsættes i Schengen-grænsekodeksens artikel 6, stk. 1 og 2, at planlagte korttidsophold for tredjelandstatsborgere på Schengenlandenes område kan have en varighed på højst 90 dage inden for enhver periode på 180 dage. Både ind- og udrejsedagen tæller med i beregningen. Ophold, der er givet tilladelse til i form af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold (langtidsvisum), indgår derimod ikke i beregningen af varigheden af korttidsopholdet i Schengenområdet.

EU har desuden i de seneste år vedtaget en række forordninger af væsentlig betydning for Schengensamarbejdet og grænsekontrollen.

Europa-Parlamentet og Rådet vedtog i november 2017 forordning (EU) 2017/2226 om oprettelse af et ind- og udrejse-system til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejse-systemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og

forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EES-forordningen).

Med EES-forordningen oprettes et ind- og udrejse-system, som erstatter den manuelle stempeling af rejsedokumenter ved ind- og udrejse for tredjelandstatsborgere, der har tilladelse til et kortvarigt ophold, med elektronisk registrering af ind- og udrejse direkte i ind- og udrejse-systemet. Formålet med ind- og udrejse-systemet er bl.a. at forbedre kvaliteten og effektiviteten af grænsekontrollen, at kontrollere at et tilladt ophold på medlemsstaternes område bliver overholdt, at bidrage til identifikation af tredjelandstatsborgere og at bekæmpe identitetssvig og misbrug af rejsedokumenter.

Det følger af EES-forordningen, at ind- og udrejse-systemet som udgangspunkt skal finde anvendelse på alle tredjelandstatsborgere, der passerer de ydre grænser med henblik på kortvarigt ophold i Schengenområdet. I systemet registreres således tredjelandstatsborgere fra såvel visumfrie som visumpligtige tredjelande.

Ind- og udrejse-systemet skal bl.a. indeholde en automatisk beregningsmekanisme. Den automatiske beregningsmekanisme skal anvende de registreringer, som sker ved de ydre Schengengrænser, når tredjelandstatsborgeren tillades at rejse henholdsvis ind og ud af Schengenområdet. Ind- og udrejse-systemet vil således indeholde oplysninger om tid og sted for ind- og udrejse af Schengenområdet og således også oplysninger om opholdets varighed.

Beregningsmekanismen informerer grænsemyndighederne, udlændingemyndighederne og visummyndighederne om den maksimale varighed af tredjelandstatsborgeres tilladte ophold i Schengenområdet i forbindelse med disses indrejse, om det resterende tilladte ophold eller om opholdet er udover den tilladte varighed. Herudover anvendes oplysningerne i forbindelse med behandling af og afgørelser om visumansøgninger. Hertil kommer, at tredjelandstatsborgeren endvidere selv kan orientere sig om den resterende varighed af et tilladt ophold i Schengenområdet via en webtjeneste.

Ind- og udrejse-systemet er endnu ikke idriftsat af EU.

EES-forordningen er gennemført i dansk ret i udlændingeloven ved lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), forordning om oprettelse af et ind- og udrejse-system (EES) og forordninger om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på områderne for henholdsvis ind- og udrejsekontrol og politisamarbejde og strafferetligt samarbejde og om brug af SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold m.v.). Ændringerne i denne lov vedrørende EES-forordningen er endnu ikke trådt i kraft og træder først i kraft, når udlændinge- og integrationsministeren træffer beslutning herom, hvilket forventeligt vil ske i forbindelse med idriftsættelsen af ind- og udrejse-systemet.

For at Danmark kan overholde sine Schengenforpligtelser og fortsætte med at udøve effektiv kontrol og overvågning ved Danmarks ydre grænser, jf. pkt. 2.2.1.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er det besluttet, at ind- og udrejsesystemet også skal anvendes på Færøerne og i Grønland. Ved kongelige anordninger nr. 758 og nr. 759 af 12. juni 2023 er EES-forordningen derfor gennemført i udlændingeloven gældende for henholdsvis Færøerne og Grønland. Disse ændringer er – tilsvarende de danske ændringer – endnu ikke trådt i kraft, og træder i kraft ved udlændinge- og integrationsministerens beslutning herom.

2.2.1.2. National ret

2.2.1.2.1. Schengensamarbejdet

Danmark har siden 2001 deltaget i Schengensamarbejdet. Færøerne og Grønland er ikke medlem af EU og deltager heller ikke i Schengensamarbejdet, hverken selvstændigt eller i kraft af Danmarks medlemskab.

Det fremgår af den danske tiltrædelsesaftale til Schengenkonventionen, som udgør det juridiske grundlag for Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet, som Danmark ratificerede ved lov nr. 418 af 10. juni 1997, at bestemmelserne i tiltrædelsesaftalen ikke finder anvendelse for Færøerne og Grønland.

I forbindelse med Danmarks tiltrædelse af foranstaltninger, der udbygger Schengensamarbejdet, gælder disse foranstaltninger derfor som udgangspunkt for Danmark, men ikke for Færøerne og Grønland.

Som følge af Den Nordiske Paskontroloverenskomst fremgår det imidlertid af den danske tiltrædelsesaftale, at der ikke udføres kontrol af personer, som rejser mellem på den ene side Færøerne og Grønland, og på den anden side de lande, der deltager i Schengensamarbejdet. Danmark har derfor i forbindelse med sin tiltrædelse forpligtet sig til at udøve effektiv kontrol og overvågning af også de ydre færøske og grønlandske grænser. De færøske og grønlandske grænser udgør dermed i relation til Danmarks Schengenforpligtelser de facto Danmarks ydre Schengengrænser.

Det fremgår endvidere af den danske tiltrædelsesaftale, at bestemmelserne i aftalen ikke hindrer samarbejdet inden for den nordiske pasunion, for så vidt dette hverken er i modstrid med eller hæmmer anvendelsen af denne aftale.

For at leve op til forpligtelsen om effektiv kontrol og overvågning af Danmarks ydre grænser skal Danmark derfor sikre en grænsekontrol og overvågning i relation til Færøerne og Grønland, der, under iagttagelse af de færøske og grønlandske forhold, er på samme niveau som ved de øvrige ydre Schengengrænser.

2.2.1.2.2. Beregningen af kortidsophold i Danmark

Schengengrænsekodeksens regler om beregningen af kort-

tidsophold for tredjelandssstatsborgere er i dansk ret gennemført i udlændingelovens § 2 b, stk. 2, § 3, stk. 1, og § 4.

For så vidt angår visumpligtige udlændinge fremgår det af udlændingelovens § 2 b, stk. 2, at udlændinge, der har visum gyldigt for alle Schengenlande, har ret til at indrejse og opholde sig i Danmark inden for visummets gyldighedsperiode. Varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold her i landet må dog ikke overstige 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning. I de nævnte 90 dages ophold fradrages derfor den tid, hvori udlændingen inden for de 180 dage har opholdt sig i et andet Schengenland. Har udlændingen opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland med opholdstilladelse eller med visum til ophold af mere end 90 dages varighed begrænset til dette Schengenland (langtidsvisum), fradrages denne tid dog ikke.

De danske myndigheders udstedelse af visum reguleres i udlændingelovens § 4, stk. 1 og 2, hvori det fremgår, at visum udstedes i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 810/2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) bestemmelser. Visum kan gives til en eller flere indrejser inden for et nærmere fastsat tidsrum. Varigheden af opholdet i Danmark og de andre Schengenlande må dog ikke overstige 90 dage inden for en periode på 180 dage. I den forbindelse skal perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning. Ophold i Danmark eller et andet Schengenland på baggrund af opholdstilladelse eller langtidsvisum medregnes ikke ved beregningen af de 90 dages ophold.

For så vidt angår visumfri udlændinge, fremgår det af udlændingelovens § 3, stk. 1, at udlændinge, der efter regler fastsat i medfør af § 39, stk. 2, er fritaget for visum, har ret til at indrejse og opholde sig i Danmark i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage. I den forbindelse skal perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning. I de nævnte 90 dages ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for de 180 dage har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland. Ophold i Danmark eller et andet Schengenland på baggrund af opholdstilladelse eller langtidsvisum fradrages dog ikke.

Ophold på Færøerne eller i Grønland medregnes ikke i de nævnte 90 dages ophold eller den 180-dages periode. Det betyder, at en visumfri eller visumpligtig tredjelandssstatsborger uden opholdstilladelse i eller langtidsvisum til Danmark eller et andet Schengenland kan indrejse på Færøerne og i Grønland og have et ophold i 90 dage der, forudsat at de almindelige indrejsebetingelser i udlændingeloven, herunder visumkravene, gældende for henholdsvis Færøerne og Grønland, er opfyldt. Herefter vil den pågældende kunne indrejse i Danmark og de øvrige Schengenlande, forudsat at de almindelige indrejsebetingelser i udlændingeloven, herunder visumkravene, er opfyldt, og have et efterfølgende samlet ophold på op til yderligere 90 dage.

Dette betyder i praksis, at en visumfri eller visumpligtig udlænding efter de gældende regler f.eks. kan opholde sig i Danmark i en periode på 50 dage, herefter i Grønland i 30 dage, og endelig i Frankrig i 40 dage, altså i alt i en samlet periode på 120 dage i Grønland og Schengenområdet.

2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Under henvisning til ovenstående om, at der ikke foretages grænsekontrol mellem på den ene side Færøerne og Grønland, og på den anden side Danmark og de lande, der deltager i Schengensamarbejdet, registreres det ikke i ind- og udrejsesystemet, at en tredjelandstatsborger rejser fra Færøerne eller Grønland til Danmark eller det øvrige Schengenområde. Derfor kan tredjelandstatsborgerens ophold på Færøerne og i Grønland ikke fratrækkes i den automatiske beregningsmekanisme, der bl.a. angiver den maksimale varighed af det tilladte kortidsophold for en tredjelandstatsborger i Schengenområdet.

Det er derfor Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at en ensretning af beregningen af det tilladte ophold i Danmark, på Færøerne og i Grønland er nødvendig for, at Danmark kan gennemføre EES-forordningen korrekt, herunder i forhold til den automatiske beregningsmekanisme, således at ophold på Færøerne og i Grønland, efter at ind- og udrejsesystemet bliver sat i drift, systemteknisk vil tælle med i det samlede ophold i Danmark og de øvrige Schengenlande.

Uagtet at Færøerne og Grønland ikke deltager i Schengensamarbejdet, finder Udlændinge- og Integrationsministeriet med henblik på at sikre overholdelse af Danmarks Schengenretlige forpligtelser, at der er behov for denne lovændring, idet Danmark i tiltrædelsesaftalen til Schengenkonventionen har forpligtet sig til at yde effektiv kontrol og overvågning af de ydre færøske og grønlandske grænser, som de facto er Danmarks ydre Schengengrænser. Hertil kommer, at det fremgår af tiltrædelsesaftalen, at bestemmelserne i aftalen ikke hindrer samarbejdet inden for den nordiske pasunion, for så vidt dette hverken er i modstrid med eller hæmmer anvendelsen af denne aftale.

Henset til, at ind- og udrejsesystemet skal finde anvendelse på tredjelandstatsborgere, der passerer de ydre Schengengrænser, finder Udlændinge- og Integrationsministeriet, at det ikke strider mod Schengensamarbejdet, herunder bestemmelserne i Schengengrænsekodeksen vedrørende beregningen af korttidsophold, at ophold på Færøerne og i Grønland indgår i beregningen af det tilladte ophold i Danmark.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at de danske regler vedrørende beregningen af kortvarigt ophold for tredjelandstatsborgere uden opholdstilladelse eller langtidvisum til Danmark eller et andet Schengenland bør ændres som følge af gennemførelsen af ind- og udrejsesystemet (EES) i Danmark, på Færøerne og i Grønland.

På den baggrund indeholder lovforslaget forslag om at ænd-

re udlændingelovens § 2 b, stk. 2, § 3, stk. 1, og § 4, således at kortvarigt visumfrit eller visumpligtigt ophold på Færøerne og i Grønland også skal indgå i beregningen af det samlede tilladte kortvarige ophold i Danmark.

De foreslåede ændringer vil medføre, at den tid, hvori en visumpligtig eller visumfri tredjelandstatsborger har opholdt sig på Færøerne eller i Grønland inden for de seneste 180 dage, vil blive fradraget i det tilladte kortvarige ophold i Danmark på højst 90 dage. Fra ikrafttrædelsestidspunktet vil tidligere kortvarigt visumfrit eller visumpligtigt ophold i både Danmark, andre Schengenlande, på Færøerne eller i Grønland inden for de seneste 180 dage herefter blive fradraget i det tilladte kortvarige ophold i Danmark.

Dette vil i praksis betyde, at såfremt en visumfri eller visumpligtig udlænding opholder sig i Danmark i f.eks. 50 dage, herefter i Grønland i 30 dage, og endelig i Frankrig i 40 dage, vil dette udgøre et overstay (ulovligt ophold) i Grønland og Schengenområdet på 30 dage, som vil kunne medføre administrativ udvisning og indrejseforbud.

Lovforslaget ændrer ikke på det maksimale tilladte ophold i Danmark og det øvrige Schengenområde, men der er tale om en teknisk justering, som er nødvendig som følge af EES-forordningen.

2.3. Pligt til afgivelse af biometriske oplysninger til brug for ind- og udrejsesystemet

2.3.1. Gældende ret

Schengensamarbejdet har til formål at skabe et fælles område uden indre grænser. Udgangspunktet for samarbejdet er en ophævelse af personkontrollen ved de fælles indre grænser, suppleret med fælles regler for passage af Schengenområdets ydre grænser og ens visumregler for tredjelandstatsborgere.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) fastsætter regler for at sikre, at personer ikke kontrolleres, når de passerer de indre grænser, samt regler for udøvelse af grænsekontrol af personer, der passerer Schengenområdets ydre grænser.

Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 1, fastsætter en række indrejsebetingelser, som tredjelandstatsborgere skal opfylde for at blive tilladt indrejse med henblik på kortvarigt ophold i Schengenområdet.

Med henblik på bl.a. en styrkelse af kontrollen med de ydre grænser vedtog Rådet og Europa-Parlamentet den 30. november 2017 forordning (EU) 2017/2226 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og

om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EES-forordningen). Med EES-forordningen oprettes et ind- og udrejsesystem, som erstatter den manuelle stempeling af rejsedokumenter ved ind- og udrejse for tredjelandsstatsborgere, der har tilladelse til et kortvarigt ophold, med elektronisk registrering af ind- og udrejse direkte i ind- og udrejsesystemet. Ved indrejse i Schengenområdet oprettes en individuel sagsmappe på tredjelandsstatsborgere, som ikke tidligere er registreret i systemet, medmindre pågældende er undtaget herfor, jf. EES-forordningen. Denne sagsmappe skal indeholde en række oplysninger om pågældende, herunder biometri i form af fingeraftryk og ansigtsbillede for visumfritagne tredjelandsstatsborgere og ansigtsbillede for visumpligtige tredjelandsstatsborgere.

Samtidig med vedtagelsen af EES-forordningen vedtog Rådet og Europa-Parlamentet forordning (EU) 2017/2225 om ændring af Schengengrænsekodeksen, for så vidt angår brugen af ind- og udrejsesystemet.

De ovenfor nævnte forordninger er omfattet af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender (retsforbeholdet). Forordningerne udgør imidlertid en udbygning af Schengenreglerne, og Danmark har i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling truffet afgørelse om at gennemføre forordningerne i dansk ret. Derved blev der skabt en mellemstatslig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater og associerede Schengenlande, der er bundet af forordningerne.

Ændringen af Schengengrænsekodeksen indeholder bl.a. et nyt litra f i artikel 6, stk. 1, der indebærer, at afgivelse af nødvendige biometriske oplysninger til brug for oprettelse af en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet eller foretagelse af ind- og udrejsekontrol bliver en indrejsebetingung, når EES er idriftsat. Samtidig blev der indsat et nyt punkt I i bilag V, del B (Standardformularen for nægtelse af indrejse ved grænsen) i Schengengrænsekodeksen, hvorefter nægtelse af at stille biometriske oplysninger til rådighed i forbindelse med oprettelse af den individuelle sagsmappe eller i forbindelse med indrejsekontrol kan medføre en nægtelse af indrejse i Schengenområdet.

Indrejsebetingelserne, som fremgår af Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 1, er gennemført i dansk ret i udlændingelovens § 28.

Efter udlændingelovens § 28, stk. 1, kan en udlænding, der ikke har opholdstilladelse eller har fået udstedt registreringsbevis eller opholdskort, jf. § 6, her i landet, og en nordisk statsborger, som ikke har fast bopæl her i landet, afvises ved indreisen fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, i en række tilfælde.

Efter udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 2, kan afvisning ske, hvis udlændingen ikke opfylder de bestemmelser om rejselegitimation, visum, registrering i ind- og udrejsesystemet, rejsetilladelse og indrejse, som er fastsat efter kapitel 7.

Bestemmelsens del om, at afvisning kan ske, såfremt udlændingen ikke opfylder de bestemmelser om registrering i ind- og udrejsesystemet, som er fastsat efter kapitel 7, er indsat ved lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem (EES) og forordninger om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på områderne for henholdsvis ind- og udrejsekontrol og politisamarbejde og strafferetligt samarbejde og om brug af SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold m.v.). Det bemærkes hertil, at denne bestemmelse endnu ikke er ikrafttrådt, jf. denne lovs § 1, nr. 16. Denne bestemmelse vil blive ikraftsat ved udlændinge- og integrationsministerens beslutning i forbindelse med ind- og udrejsesystemet idriftsættelse.

For så vidt angår afvisning, såfremt udlændinge ikke vil lade sig registrere i ind- og udrejsesystemet, er der ikke vedtaget indsættelse af betingelser i udlændingeloven om optagelse af biometriske oplysninger i forbindelse med udlændinges lovlige ind- og udrejse her i landet med henblik på kortvarigt ophold, når ind- og udrejsesystemet er idriftsat.

Der er endvidere ikke vedtaget indsættelse af regler vedrørende registrering i ind- og udrejsesystemet i udlændingelovens kapitel 7.

Det betyder, at der ved idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet ikke vil fremgå betingelser i udlændingeloven om optagelse af biometriske oplysninger i forbindelse med registrering i ind- og udrejsesystemet.

2.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Danmark er EU-retligt forpligtet til at implementere EES-forordningen og Schengengrænsekodeksen i relevant og nødvendigt omfang i dansk lovgivning.

Idet udlændingelovens kapitel 7 ikke indeholder regler om registrering i ind- og udrejsesystemet, vil manglende opfyldelse heraf ikke kunne anvendes som grundlag for afvisning efter udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 2.

For at kunne anvende § 28, stk. 1, nr. 2, om afvisning med henvisning til manglende opfyldelse af bestemmelserne om registrering i ind- og udrejsesystemet og dermed korrekt anvendelse af lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen, er det derfor vurderingen, at det er nødvendigt at indføre en bestemmelse i kapitel 7 om ind- og udrejsesystemet.

Det bemærkes hertil, at det beror på en fejl, at der ikke i forbindelse med lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schen-

genkonventionen, blev indsat den foreslåede bestemmelse i kapitel 7.

Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at der i udlændingelovens § 39 bør tilvejebringes en betingelse om, at en udlænding skal afgive nødvendige biometriske oplysninger til brug for oprettelse af en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet eller foretagelse af ind- og udrejsekontrol.

Dette er en konsekvens af den nationale gennemførelse af ændringerne til Schengenrænskodeksen i forbindelse med indførelsen af ind- og udrejsesystemet.

Det er ministeriets opfattelse, at en sådan betingelse bør indsættes i udlændingelovens § 39, der i forvejen indeholder betingelser for udlændinges pligter i forbindelse med indrejse, herunder krav om, at udlændingen skal være i besiddelse af pas eller anden gyldig rejselegitimation.

Den foreslåede ændring af § 39 vil indebære, at tredjelandsstatsborgere kan afvises ved indrejse i Danmark fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, hvis pågældende nægter at stille biometriske oplysninger til rådighed i forbindelse med oprettelse af den individuelle sagsmappe eller i forbindelse med indrejsekontrol, medmindre pågældende er undtaget herfor, jf. EES-forordningen.

For så vidt angår forholdet til databeskyttelsesreglerne henvises til bemærkningerne til ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem (EES) og forordninger om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på områderne for henholdsvis ind- og udrejsekontrol og politisamarbejde og strafferetligt samarbejde og om brug af SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold m.v.), jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 185 som fremsat.

2.4. Udvidelse af klageadgang til Flygtningenævnet i sager om Dublinoverførsel (Opfølgning på EU-Domstolens dom af 1. august 2022 i sagen C-19/21)

2.4.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 (Dublinforordningen) fastsætter en række kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse. Dublinforordningen er omfattet af det danske forbehold om retlige og indre anliggender (retsforbeholdet) og er dermed ikke i sig selv bindende for eller direkte gældende i Danmark. Danmark har imidlertid indgået en parallelaftale herom og har gennemført forordningen i dansk ret ved lov nr. 1619 af 26. december 2013.

Det fremgår således af udlændingelovens § 29 a, stk. 1, der er indsat i kapitel 5 a, at en udlænding kan afvises eller overføres til en anden medlemsstat efter reglerne i Dublinforordningen eller efter en overenskomst eller et hertil svarende arrangement, som Danmark har indgået med et eller flere lande i tilslutning til Dublinforordningen.

Det er efter Dublinforordningen et grundlæggende princip, at en ansøgning om international beskyttelse alene skal behandles af den medlemsstat, der er ansvarlig efter forordningens kriterier, jf. artikel 3, stk. 1. Såfremt en tredjelandsstatsborger indgiver en ansøgning om asyl i en medlemsstat, der ikke er ansvarlig, vil denne medlemsstat kunne anmode den ansvarlige medlemsstat om at overtage den pågældende.

Efter kriterierne i Dublinforordningens kapitel III har det bl.a. betydning for fastlæggelsen af ansvaret, om ansøgeren har familie eller slægtninge, der opholder sig i en medlemsstat. Særligt for så vidt angår uledsagede mindreårige følger det bl.a. af Dublinforordningens artikel 8, stk. 1, at såfremt en ansøger har forældre eller søskende, der opholder sig i en medlemsstat lovligt, vil denne medlemsstat kunne blive ansvarlig, såfremt dette tjener den mindreåriges tarv bedst. Tilsvarende følger det bl.a. af artikel 8, stk. 2, at såfremt en uledsaget mindreårig har en slægtning, der opholder sig lovligt i en anden medlemsstat, vil den medlemsstat kunne blive ansvarlig, forudsat det tjener den mindreåriges tarv bedst.

Efter Dublinforordningens artikel 21, stk. 1, skal en medlemsstat snarest muligt og under alle omstændigheder inden for en frist på tre måneder efter, at asylansøgningen er indgivet, anmode den ansvarlige medlemsstat om at overtage ansøgeren. Såfremt fristen ikke overholdes, påhviler ansvaret den medlemsstat, som ansøgningen er indgivet til.

Det bemærkes til ovenstående, at efter Dublinforordningens artikel 17, stk. 2 (humanitærklausulen), kan en medlemsstat når som helst anmode om overtagelse af en ansøger, såfremt der foreligger humanitære årsager, navnlig baseret på familiemæssige eller kulturelle hensyn. Efter bestemmelsen vil der f.eks. kunne anmodes om overtagelse af en uledsaget mindreårig med henblik på at sammenføre pågældende med et familiemedlem, uanset fristen i artikel 21, stk. 1, er overskredet.

Dublinforordningens artikel 27 omhandler en tredjelandsstatsborgers ret til effektive retsmidler til prøvelse af en afgørelse om overførsel. Efter stk. 1 skal en asylansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra c (tidligere ansøger, der har trukket sin ansøgning tilbage) eller d (afvist asylansøger), have ret til effektive retsmidler i form af klage eller indbringelse for en domstol eller et domstolslignende organ af de faktiske og retlige forhold mod en afgørelse om overførsel.

Med henblik på at gennemføre artikel 27, stk. 1, i dansk ret blev kompetencen til at træffe afgørelse i klagesager om overførsel efter udlændingelovens kapitel 5 a overført fra

Justitsministeriet til Flygtningenævnet. Årsagen hertil var navnlig, at det efter Dublinforordningen er en betingelse, at behandlingen skal varetages af en domstol eller et domstol-sliggende organ, og at det var vurderingen, at Flygtningenævnet i lyset af dets organisation, sammensætning og opgaveportefølje mest hensigtsmæssigt kunne varetage opgaven som rekursmyndighed, jf. Folketingstidende 2013-2014, tillæg A, L 7 som fremsat, side 8.

Der kan for Flygtningenævnet indbringes klager over afgørelser om asyl og andre asylrelaterede spørgsmål. De nærmere regler for, hvilke afgørelser der kan indbringes for nævnet, fremgår af udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 1-8. I forhold til Flygtningenævnets kompetence til at behandle klager om Dublinoverførsel fremgår det af § 53, a, stk. 1, nr. 1, at der for Flygtningenævnet kan indbringes klager over afgørelser, som Udlændingestyrelsen har truffet om afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a eller 5 b.

Efter Dublinforordningens regler om effektive retsmidler følger der efter artikel 27, stk. 2-6, desuden en række forpligtelser for medlemsstaterne om klagefrist, opsættende virkning og adgang til retshjælp. Bestemmelserne er bl.a. gennemført i dansk ret ved § 53 a, stk. 2, der i henholdsvis 1. og 5. pkt. fastsætter, at en klage over en beslutning om overførsel skal indgives inden syv dage, og at en klage i alle tilfælde skal tillægges opsættende virkning. Derudover yder Dansk Flygtningehjælp efter den gældende ordning retshjælp til udlændinge, der ønsker bistand i forbindelse med en klagesag.

2.4.1.1. Udgående og indgående Dublinprocedure

Når Danmark anmoder en anden medlemsstat om at overtage eller tilbagetage en tredjelandstatsborger i henhold til Dublinforordningen sker dette som led i det, der kaldes den udgående Dublinprocedure.

Udlændingelovens § 48 a indeholder processuelle regler herom, og det følger bl.a. af bestemmelsen, at såfremt en udlænding påberåber sig at være omfattet af udlændingelovens § 7, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om afvisning eller overførsel efter reglerne i udlændingelovens kapitel 5 a eller 5 b.

I det tilfælde, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om at overføre tredjelandstatsborgeren til en anden medlemsstat efter reglerne i kapitel 5 a, vil pågældende som nævnt ovenfor i pkt. 2.5.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger have adgang til at indbringe afgørelsen for Flygtningenævnet.

Når en anden medlemsstat anmoder Danmark om at overtage eller tilbagetage en tredjelandstatsborger sker dette som led i det, der kaldes den indgående Dublinprocedure.

Udlændingelovens § 48 b indeholder processuelle regler herom, og det fremgår af bestemmelsen, at såfremt en anden medlemsstat anmoder Danmark om at overtage eller

tilbagetage en udlænding efter reglerne i kapitel 5 a, tager Udlændingestyrelsen snarest muligt stilling til og besvarer anmodningen.

Efter artikel 5, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 1560/2003/EF af 2. september 2003 (gennemførelsesforordningen), skal den anmodede medlemsstat, når denne efter kontrol ikke mener, at det på grundlag af de foreliggende oplysninger kan fastslås, at den er ansvarlig, begrunde det negative svar, som sendes til den anmodende medlemsstat, fuldt ud, og der skal gives detaljerede oplysninger om grundene til afslaget.

Efter artikel 5, stk. 2, kan den anmodende medlemsstat, når den mener, at det afslag, den har modtaget, hviler på en fejlagtig bedømmelse, eller når den har yderligere beviser at fremføre, anmode om en fornyet behandling af anmodningen. Denne mulighed skal udnyttes inden for tre uger efter modtagelsen af det negative svar.

I modsætning til, hvad der gælder for afgørelser i den udgående procedure, kan der efter udlændingelovens regler ikke i dag antages at være adgang for en udlænding til at påklage Udlændingestyrelsens beslutninger i den indgående procedure efter § 48 b.

En sådan klageadgang har således ikke umiddelbart støtte i ordlyden af udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 1, der omhandler Flygtningenævnets kompetence til at behandle klager om afvisning og overførsel efter Dublinforordningen, og som efter ordlyden alene må antages at omfatte Udlændingestyrelsens afgørelser om overførsel i den udgående Dublinprocedure.

Dette støttes i øvrigt af bemærkningerne til udlændingelovens § 48 b, der blev nyaffattet ved lov nr. 821 af 9. juni 2020. Nyaffattelsen havde bl.a. til hensigt at præcisere, at der ved Udlændingestyrelsens stillingtagen til en anmodning om overførsel ikke i forvaltningslovens forstand er tale om en afgørelse, der kan påklages, men derimod en såkaldt procesledende beslutning. I forhold til retten til effektive retsmidler i Dublinforordningens artikel 27 blev der i bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 189 som fremsat, side 150f., henvist til, at det efter Dublinforordningens artikel 27, stk. 1, alene er den anmodede medlemsstats afgørelse om overførsel, som kan påklages, og ikke sagsskridt og procesledende beslutninger imellem medlemsstaterne, jf. også udlændingelovens § 29 a, der alene vedrører den udgående procedure, jf. § 48 a.

2.4.1.2. EU-Domstolens dom af 1. august 2022 i sagen C-19/21, I og S mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

EU-Domstolens afsagde den 1. august 2022 dom i den præjudicielle forelæggelsessag C-19/21, der omhandler adgangen til effektive retsmidler efter artikel 27 i Dublinforordningen sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EU-Charter). Domstolen tog i sagen navnlig stilling til, i hvilket om-

fang en tredjelandstatsborger har adgang til at klage over en beslutning, hvorved en medlemsstat i henhold til Dublinforordningens regler afviser at overtage den pågældende efter at have modtaget en anmodning herom fra den medlemsstat, hvor tredjelandstatsborgeren opholder sig (indgående Dublinprocedure).

Baggrunden for hovedsagen var en anmodning fra de græske til de nederlandske myndigheder om overtagelse af en uledsaget mindreårig asylansøger. Anmodningen var baseret på, at ansøgeren havde en onkel i Nederlandene, hvorfor de græske myndigheder fandt, at Nederlandene var ansvarlig for behandlingen af ansøgningen i henhold til Dublinforordningens artikel 8, stk. 2.

De nederlandske myndigheder afviste imidlertid at overtage ansøgeren, da de ikke fandt, at den familiemæssige tilknytning kunne fastslås. Ansøgeren ønskede at klage over denne beslutning, men de nederlandske myndigheder afviste klagen under henvisning til, at Dublinforordningens artikel 27, stk. 1, alene giver adgang til at anfægte en afgørelse om overførsel og ikke en medlemsstats afvisning af en anmodning om overtagelse.

EU-Domstolen udtalte i dommens præmis 32, at Dublinforordningen efter en ordlydsfortolkning alene indebærer en ret til effektive retsmidler med henblik på at anfægte en afgørelse om overførsel, men at bestemmelsen ikke udelukker, at en uledsaget mindreårig indrømmes en ret til effektive retsmidler ved en medlemsstats afvisning af at overtage den pågældende.

I forhold til fortolkningen af Dublinforordningens artikel 27, stk. 1, henviste Domstolen i præmiserne 34-35 til betydningen af EU's charter om grundlæggende rettigheder, og at der ikke alene skal tages hensyn til bestemmelsens ordlyd, men også dens formål, dens generelle opbygning, den sammenhæng, hvori bestemmelsen indgår, og til den udvikling den har undergået i lyset af EU's charter. Domstolen henviste herved navnlig til rettighederne i chartrets artikel 7 om respekt for privatliv og familieliv, artikel 24 om børns rettigheder, og artikel 47 om adgang til effektive retsmidler.

I dommens præmis 40-41 udtalte Domstolen endvidere, at det tidligere er blevet fastslået, at en asylansøger efter artikel 27, stk. 1, har ret til påberåbe sig en fejlagtig anvendelse af kriterierne, der regulerer, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, og at retsbeskyttelsen for en uledsaget mindreårig i forhold til det obligatoriske ansvarlighedskriterium i forordningens artikel 8, stk. 2, ikke kan afhænge af, om ansøgeren er genstand for en afgørelse om overførsel eller en afgørelse om afvisning af overtagelse. I dommens præmis 47-49 understregede Domstolen vigtigheden af, at der i forbindelse med sager om uledsaget mindreårige bliver taget behørigt hensyn til barnets grundlæggende rettigheder og tarv, og at en uledsaget mindreårig følgelig skal kunne påberåbe sig de rettigheder, som vedkommende er tillagt i chartrets artikel 7, artikel 24, stk. 2, samt Dublinforordningens artikel 8, stk. 2.

På ovenstående baggrund konkluderede Domstolen bl.a., at artikel 27, stk. 1, sammenholdt med EU-chartrets artikel 7, 24 og 47, forpligter en medlemsstat, der afviser en overtagesansøgning baseret på Dublinforordningens artikel 8, stk. 2, til at indrømme en uledsaget mindreårig en ret til effektive retsmidler til prøvelse af denne beslutning.

2.4.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter udlændingelovens regler kan der ikke i dag antages at være adgang for en udlænding til at påklage en beslutning, hvorved Udlændingestyrelsen i henhold til den indgående Dublinprocedure i § 48 b afviser en anmodning om overtagelse af en tredjelandstatsborger efter Dublinforordningen. Det har således tidligere været opfattelsen, at det alene er den anmodende medlemsstats afgørelser om overførsel, der skal kunne påklages til en domstol eller et domstolslignende organ, jf. Dublinforordningens artikel 27, stk. 1.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at dommen i den præjudicielle sag C-19/21 ikke er forenelig med denne retsopfattelse. Det følger således af dommens konklusion, at der i det tilfælde, hvor en medlemsstat afviser at overtage en uledsaget mindreårig, er en forpligtelse efter Dublinforordningens artikel 27, stk. 1, til at give den pågældende adgang til at klage til en domstol eller et domstolslignende organ, såfremt overtagelsesansøgningen er baseret på, at ansøgeren har en slægtning i den anmodede medlemsstat, jf. forordningens artikel 8, stk. 2.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at dommens konklusion efter ministeriets opfattelse ikke kan antages at finde anvendelse for enhver klage over en stillingtagen til en anmodning om overtagelse, men må antages at være afgrænset til de særlige tilfælde, hvor en medlemsstat afviser en overtagesansøgning, som angår en uledsaget mindreårig, og som er baseret på, at pågældende har et familiemedlem eller en slægtning i den anmodede medlemsstat, jf. Dublinforordningens artikel 8. Det er dog ministeriets opfattelse, at konklusionen ligeledes må antages at omfatte en helt tilsvarende situation, men hvor der som følger af en overskridelse af fristerne for at gøre et ansvar gældende efter artikel 8, anmodes om overtagelse efter artikel 17, stk. 2. Der henvises herom til lovforslagets afsnit 2.5.1.

Det er på baggrund af ovenstående Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at der er en uoverensstemmelse mellem dommens konklusioner og udlændingelovens regler, og at adgangen til at indbringe klager til Flygtningenævnet ikke i tilstrækkelig grad afspejler rettighederne efter EU-retten. For at sikre fuld overensstemmelse mellem EU-retten og udlændingelovens regler er det ministeriets vurdering, at der i udlændingeloven bør tilvejebringes et klart retsgrundlag for, at der for Flygtningenævnet kan indbringes klager over Udlændingestyrelsens afvisning af en overtagesansøgning, der er baseret på bestemmelserne i Dublinforordningens artikel 8. Det bemærkes i den forbin-

delse, at Flygtningenævnet – henset til de gældende regler for Flygtningenævnets kompetence, navnlig i relation til behandling af sager om overførsel efter Dublinforordningen – efter ministeriets opfattelse naturligt må anses for at være rette myndighed i alle tilfælde, hvor der skal være en sådan klageadgang.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at det i forbindelse hermed samtidig bør sikres, at Flygtningenævnets kompetence omfatter enhver klage, der skal kunne indbringes for en domstol eller et domstolslignende organ efter Dublinforordningen, og at udlændingelovens regler således ikke er til hinder for, at Flygtningenævnet vil kunne indrømme klageadgang i andre særlige tilfælde, såfremt EU-retten tilsiger det.

Udlændinge- og Integrationsministeriet lægger herved vægt på, at der kan være en vis usikkerhed omkring, hvordan EU-Domstolen vil forholde sig til sammenlignelige situationer i fremtiden. Med henblik på at sikre, at den danske procedure er i overensstemmelse med den til enhver tid gældende EU-ret, bør det således efter ministeriets opfattelse være op til Flygtningenævnet i relevant omfang at vurdere, navnlig i tilfælde af ny praksis fra EU-Domstolen, hvorvidt der efter Dublinforordningens regler skal indrømmes klageadgang i andre tilfælde.

Det foreslås at, der i udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 1, indsættes en henvisning til Dublinforordningens artikel 27, stk. 1.

Den foreslåede ændring vil indebære, at retten til at indbringe en klage for Flygtningenævnet over en beslutning om afvisning eller overførsel efter reglerne i Dublinforordningen skal fortolkes i overensstemmelse med Dublinforordningens artikel 27, stk. 1, om retten til effektive retsmidler.

Det betyder, at bestemmelsen ikke vil være afgrænset til tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen træffer afgørelser om overførsel af en tredjelandstatsborger til en anden medlemsstat (udgående Dublinprocedure), men vil omfatte alle tilfælde, hvor der efter artikel 27, stk. 1, skal indrømmes klageadgang til en domstol eller et domstolslignende organ.

Formålet hermed er navnlig i lyset af EU-Domstolens dom i sagen C-19/21 at sikre, at en uledsaget mindreårig i forbindelse med proceduren efter udlændingelovens § 48 b (indgående Dublinprocedure) vil kunne påklage Udlændingestyrelsens afvisning af en anmodning om overtagelse fra en anden medlemsstat, såfremt denne medlemsstats anmodning er baseret på Dublinforordningens artikel 8.

Dette vil imidlertid ikke udelukke, at Flygtningenævnet vil kunne indrømme klageadgang i lignende tilfælde, såfremt der i lyset af EU-Domstolens praksis vurderes at være ret dertil efter Dublinforordningens artikel 27, stk. 1. Der tilsigtes dog hermed alene den situation, hvor nye afgørelser fra EU-Domstolen vil kunne give Flygtningenævnet anledning til at justere praksis på ny. Ordningen indebærer således ikke nogen videre klageadgang, end hvad der følger af EU-retten,

men har alene til formål at sikre, at den danske procedure er i overensstemmelse med den til enhver tid gældende EU-ret.

Efter den foreslåede ordning vil der for klager i den indgående Dublinprocedure med de fornødne tilpasninger gælde samme klageprocedure, som der i dag gælder for klager i den udgående Dublinprocedure. Det betyder bl.a., at der vil gælde samme regler om klagefrist, og at klager, der indgives senere end syv dage efter, at udlændingen har fået meddelelse om beslutningen, vil skulle afvises, jf. udlændingeloven § 53 a, stk. 2, 1. pkt.

Derudover vil Udlændingestyrelsen i lighed med den gældende procedure skulle vejlede tredjelandstatsborgeren om klageadgang og klagefrist, ligesom der vil skulle vejledes om retten til at søge retshjælp hos Dansk Flygtningehjælp. Det forudsættes, at den medlemsstat, der har anmodet om tredjelandstatsborgerens overførsel til Danmark, i relevant omfang vil kunne bistå Udlændingestyrelsen med at videreformidle styrelsens beslutning om afvisning samt vejledning om klageadgang. Det bemærkes, at Udlændingestyrelsen alene vil skulle vejlede tredjelandstatsborgeren, såfremt der konkret må anses at være klageadgang til Flygtningenævnet. Der tilsigtes således ikke, at Udlændingestyrelsen vil skulle vejlede om klageadgang i tilfælde, hvor anmodning om overførsel ikke vedrører en angiveligt uledsaget mindreårig eller ikke er baseret på Dublinforordningens artikel 8 eller tilsvarende hensyn efter artikel 17, stk. 2.

I de tilfælde, hvor en tredjelandstatsborger klager over Udlændingestyrelsens afvisning af en overtagelsesansøgning, vil klageren ikke opnå ret til opholde sig i Danmark under Flygtningenævnets behandling af klagen (processuelt ophold), og klageren vil således ikke kunne tillades indrejse i Danmark alene på baggrund af klagen. Særligt denne omstændighed indebærer, at der vil være en række naturlige forskelle i sagsbehandlingen, sammenholdt med den gældende procedure for sager om overførsel efter kapitel 5 a. Det bemærkes, at i det tilfælde, at klageren af egen drift indrejser i Danmark, vil der ikke længere kunne anses at være grundlag for Flygtningenævnets behandling af klagen. Dette skal særligt ses i lyset af, at Udlændingestyrelsen i en sådan situation som udgangspunkt vil skulle foretage en fornyet vurdering af ansvarsfastlæggelsen efter Dublinforordningen.

For så vidt angår adgangen til retshjælp fra Dansk Flygtningehjælp lægges der ligeledes op til en procedure, der i vidt omfang svarer til den gældende procedure for sager om overførsel. Dette omfatter bl.a., at klageren i relevant omfang får mulighed for bistand fra Dansk Flygtningehjælp til udarbejdelse af skriftligt indlæg. Da klageren ikke opholder sig i Danmark, vil der imidlertid ikke vil være mulighed for at afholde et fysisk møde med den pågældende, hvorfor kontakten i relevant omfang må foretages via telekommunikation. Det må antages, at Dansk Flygtningehjælp i forbindelse med retshjælpen vil tage behørigt hensyn til klagerens alder.

Det forudsættes endvidere, at Dansk Flygtningehjælp alene inddrages i de tilfælde, hvor Flygtningenævnet umiddelbart vurderer, at der er grundlag for klageadgang i henhold til Dublinforordningens artikel 27, stk. 1. Særligt med henblik på denne vurdering lægges der op til, at klager i den indgående Dublinprocedure sammen med sagens akter videresendes fra Udlændingestyrelsen til Flygtningenævnet umiddelbart efter, at Udlændingestyrelsen har modtaget klagen. Såfremt Flygtningenævnet finder, at tredjelandstatsborgeren er klageberettiget, vil nævnet herefter skulle anmode Dansk Flygtningehjælp om et eventuelt skriftligt indlæg i sagen, forudsat at klageren ønsker bistand fra Dansk Flygtningehjælp.

Efter udlændingelovens § 56 a gælder der i øvrigt særlige regler for, at en uledsaget mindreårig kan få udpeget en personlig repræsentant til varetagelse af sine interesser. Disse regler vil imidlertid ikke finde anvendelse i forbindelse med klager i den indgående Dublinprocedure, idet det efter § 56 a, stk. 1, er en betingelse, at klageren opholder sig i Danmark. Det bemærkes, at det desuden må forventes, at der i fornødent omfang tages hensyn til tredjelandstatsborgerens alder og særlige behov i den medlemsstat, hvor pågældende opholder sig, og at danske myndigheder ikke vil kunne ifalde ansvaret herfor.

For så vidt angår Flygtningenævnets behandling forudsættes det tilsvarende, at sagerne med de fornødne tilpasninger vil skulle behandles efter samme procedure, som der i dag gælder for klager over afgørelser om overførsel efter udlændingelovens kapitel 5 a. Det betyder bl.a., at sagerne efter udlændingelovens § 53, stk. 10, som udgangspunkt vil skulle behandles af nævnets formand eller af en næstformand alene, men i helt særlige tilfælde vil kunne henvises til behandling på et nævnsmøde efter proceduren i § 53, stk. 6. I det tilfælde, at en sag henvises til skiftlig behandling på et nævnsmøde, vil de almindelige regler for advokatbeskikkelse i Flygtningenævnet finde anvendelse, jf. reglerne i udlændingelovens § 55. Det bemærkes, at det forhold, at klageren ikke opholder sig i Danmark, må udelukke, at klageren indkaldes til at afgive forklaring på et nævnsmøde, og at eventuel kommunikation mellem klager og advokat må foregå via telekommunikation. Omstændighederne må i øvrigt anses at udelukke, at der vil være grundlag for at tillægge en klage opsættende virkning i henhold til udlændingelovens § 53 a, stk. 2, 5. pkt.

Der skal endelig henvises til, at den foreslåede ordning vil kunne indebære en række processuelle problemstillinger i tilfælde, hvor en medlemsstat i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2, begærer Udlændingestyrelsen om en fornyet vurdering af en overførselsanmodning, som styrelsen har afvist. I et sådan tilfælde vil der således kunne opstå den u hensigtsmæssige situation, at Udlændingestyrelsen tager fornyet stilling til en overførselsanmodning samtidig med, at Flygtningenævnet tager stilling til anmodningen på baggrund af en klage fra tredjelandstatsborgeren. Det forudsættes, herunder af ressourcemæssige hensyn, at Udlændingestyrelsen i sådanne tilfælde orienterer Flygt-

ningenævnet om den anden medlemsstats begæring om fornyet vurdering og efterfølgende ligeledes om udfaldet. Dette vil indebære muligheden for, at Flygtningenævnet kan berotstille nævnets behandling af sagen, ligesom der i tilfælde af Udlændingestyrelsen efterfølgende accept af overførsel, vil være mulighed for, at nævnet kan afslutte sagen uden afgørelse.

2.5. Betingelser for at indlæse indberetninger i SIS om nægtelse af indrejse og ophold

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. SIS-forordningen

Indberetning i SIS er reguleret i SIS-forordningen, der blev idriftsat den 7. marts 2023. Betingelserne for indberetning af indrejseforbud fremgår af forordningens artikel 24.

Det følger af SIS-forordningens artikel 24 om betingelser for at indlæse indberetninger om nægtelse af indrejse og ophold, at medlemsstaterne indlæser en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold, bl.a. når medlemsstaten på baggrund af en individuel vurdering har vurderet, at tilstedeværelsen af nævnte tredjelandstatsborger på medlemsstatens område udgør en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed, jf. artikel 24, stk. 1, litra a.

Det fremgår af forordningens artikel 24, stk. 2, at situationer omfattet af artikel 24, stk. 1, litra a, opstår, når enten en tredjelandstatsborger i en medlemsstat er blevet dømt for en lovovertrædelse, for hvilken en frihedsstraf af en varighed på mindst 1 år er foreskrevet (a), når der er begrundet mistanke om, at en tredjelandstatsborger har begået en grov strafbar handling, herunder en terrorhandling, eller der er tydelige tegn på, at den pågældende har til hensigt at begå en sådan strafbar handling på en medlemsstats område (b), eller når en tredjelandstatsborger har omgået eller forsøgt at omgå EU-retten eller national ret om indrejse til og ophold på medlemsstaternes område (c).

Tredjelandstatsborgere, som udvises administrativt på baggrund af et strafbart forhold eller udvises ved dom for en lovovertrædelse med en strafferamme på under et år, opfylder således ikke betingelserne for indberetning af indrejseforbud i SIS, jf. artikel 24, stk. 1, litra a, jf. stk. 2.

Det følger af artikel 24, stk. 1, litra b, at medlemsstaten derudover kan indlæse en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold, når medlemsstaten har udstedt et indrejseforbud over for en tredjelandstatsborger i overensstemmelse med procedurer, der overholder udsendelsesdirektivet.

Danmark har i medfør af udsendelsesdirektivets artikel 2, stk. 2, litra b, besluttet, at direktivet ikke skal finde anvendelse på tredjelandstatsborgere, der er genstand for tilbagevendelse som følge af en strafferetlig sanktion i henhold til national ret, herunder er udvist på baggrund af kriminalitet.

2.5.1.2. Udlændingeloven

Reglerne for indberetning i SIS i Danmark er reguleret i bl.a. udlændingelovens § 58 g. Det følger af udlændingelovens § 58 g, stk. 1, at udlændingemyndighederne indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som uønsket til SIS i en række tilfælde. Det fremgår herunder af udlændingelovens § 58 g, stk. 1, nr. 1, at der skal indberettes i tilfælde hvor udlændingen er udvist af landet i medfør af §§ 22-24 og meddelt indrejseforbud for mindst 6 år, samt af udlændingelovens § 58 g, stk. 1, nr. 8, at der skal indberettes i tilfælde, hvor udlændingen er udvist af landet efter §§ 25 a eller 25 b og meddelt et indrejseforbud.

Udlændinge, som er udvist af landet i medfør af udlændingelovens §§ 22-24 og meddelt et indrejseforbud for mindst 6 år, omfatter også udlændinge, som er udvist, fordi de er dømt for en lovovertrædelse med en strafferamme på mindre end et år.

Det fremgår desuden af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, at en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan udvises, hvis udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af § 42 a, stk. 7, 5. pkt., jf. § 60, stk. 1, hjemrejselovens § 23, stk. 1, jf. § 13, stk. 3, straffelovens §§ 119, 119 b, 243, 244, 266, 276-283 eller 290, toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, lov om våben og eksplosivstoffer eller lov om knive og blankvåben m.v. eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold. Det fremgår videre, at udlændingen kan udvises, hvis udlændingen er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer eller udlændingen over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer eller der i øvrigt foreligger en særlig bestyrtet mistanke.

2.5.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Indrejseforbud meddelt som følge af en administrativ udvisning på baggrund af et strafbart forhold eller udvisning ved dom for et strafbart forhold med en strafferamme på under et år er for Danmarks vedkommende ikke omfattet af udsendelsesdirektivet eller SIS-forordningen og skal derfor ikke indberettes i SIS.

Det følger imidlertid af udlændingelovens § 58 g, stk. 1, nr. 1 og 8, at udlændinge, der er udvist af landet i medfør af §§ 22-24 og meddelt indrejseforbud i mindst 6 år, og udlændinge, der er udvist af landet efter §§ 25 a eller 25 b og er meddelt indrejseforbud, skal indberettes i SIS. Det fremgår imidlertid ikke af bestemmelsen, at indrejseforbud meddelt som følge af en administrativ udvisning på baggrund af et strafbart forhold eller en udvisning ved dom for et strafbart forhold med en strafferamme på under et års fængsel ikke skal indberettes i SIS.

Indberetningsreglerne i SIS-forordnings artikel 24 er således ikke fuldt ud afspejlet i bestemmelsen.

Udlændinge- og Integrationsministeriet ønsker med lovforslaget at bringe udlændingelovens § 58 g fuldt ud i overensstemmelse med SIS-forordningen.

På den baggrund foreslås det, at udlændingelovens § 58 g, stk. 1, nr. 1 og 8, ændres således, at betingelserne for indberetning af indrejseforbud i SIS, sker i overensstemmelse med hvad der følger af SIS-forordningens artikel 24, stk. 1, litra 1, jf. stk. 2.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 58 g, stk. 1, nr. 1, vil således medføre, at det er et krav, at det strafbare forhold har en strafferamme på mindst et år for, at et indrejseforbud kan indberettes i SIS, når der er tale om udvisning ved dom efter §§ 22-24. Derudover foreslås det, at det udgår af udlændingelovens § 58 g, stk. 1, nr. 8, at indberetning skal ske i de tilfælde, hvor en udlænding udvises administrativt efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, som følge af et strafbart forhold.

Det bemærkes, at der siden ikrafttrædelsen af SIS-forordningen den 7. marts 2023 er administreret i overensstemmelse hermed, hvorfor der ikke er sket uretmæssig indberetning af den omfattede persongruppe i SIS.

2.6. Afskaffelse af opholdstilladelse som udsendelseshindret

2.6.1. Gældende ret

Udlændinge, der efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 a eller efter reglerne i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter reglerne i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, ikke har ret til at opholde sig her i landet, har pligt til at udrejse, jf. hjemrejselovens § 1.

Efter hjemrejselovens § 3, stk. 1, har en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, pligt til at medvirke til sin udrejse, herunder fastlægge sin identitet, tilvejebringe rejsedokumenter og give møde til samtaler med relevante myndigheder, og til at medvirke til sin udrejse i øvrigt.

Udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, pålægges under visse betingelser kontrolforpligtelser i form af opholds-, underretnings- og meldepligt efter bestemmelserne i hjemrejselovens §§ 12 og 13.

Udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, har desuden som udgangspunkt ikke retmæssig adgang til forskellige dele af samfundet, herunder til at arbejde, til forskellige tilbud og services eller offentlige ydelser. En sådan udlænding vil i stedet som udgangspunkt få udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen, hvis det er nødvendigt af hensyn til

forsørgelsen af udlændingen, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 2.

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, kan der efter afgørelse fra Hjemrejsestyrelsen om, at en udlænding er udsendelsehindret, som lægges til grund ved Udlændingestyrelsens afgørelse af sagen, gives opholdstilladelse til en udlænding, der er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, hvis

- 1) udsendelse af udlændingen, jf. hjemrejselovens § 1, ikke har været mulig i mindst 18 måneder,
- 2) udlændingen har medvirket ved udsendelsesbestræbelserne, jf. hjemrejselovens § 3, stk. 1, i sammenhængen de 18 måneder og
- 3) udsendelse efter de foreliggende oplysninger for tiden må anses for udsigtsløs.

Bestemmelsen giver således mulighed for, at der kan meddeles opholdstilladelse som udsendelsehindret, hvis udsendelse af en udlænding ikke har været mulig i mindst 18 måneder, den pågældende kontinuerligt i perioden har medvirket ved udsendelsesbestræbelserne, og udsendelse efter de foreliggende oplysninger for tiden må anses for udsigtsløs.

En opholdstilladelse indebærer, at udlændingen har ret til at opholde sig i landet og dermed ikke befinder sig i udsendelsesposition med de begrænsninger og forpligtelser, som dette indebærer efter bl.a. reglerne herom i hjemrejseloven.

Det er efter hjemrejselovens § 3 a, stk. 1, Hjemrejsestyrelsen, der vurderer og træffer afgørelse om, hvorvidt en udlænding efter 18 måneder fra udløbet af udrejsefristen er udsendelsehindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2. Hjemrejsestyrelsen skal af egen drift vurdere, om en udlænding opfylder betingelserne for at være udsendelsehindret, snarest efter, at der er forløbet 18 måneder fra udløbet af udrejsefristen.

Hvis Hjemrejsestyrelsen vurderer, at en udlænding er udsendelsehindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, træffer styrelsen afgørelse herom og sender afgørelsen til Udlændingestyrelsen med henblik på Udlændingestyrelsens afgørelse af, om der er grundlag for at meddele opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, eller om udlændingen er udelukket herfra efter udlændingelovens § 10.

Retningslinjerne for Hjemrejsestyrelsens og Udlændingestyrelsens behandling af sager om opholdstilladelse på grund af udsendelsehindringer er nærmere beskrevet i cirkulæreskrivelse nr. 9266 af 1. maj 2024.

En udlænding er efter udlændingelovens § 10 udelukket fra at få opholdstilladelse som udsendelsehindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, i en række nærmere definerede tilfælde, herunder f.eks. hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed eller hvis udlændingen uden for landet er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22, 23 eller 24, såfremt pådømmelsen

var sket her i landet, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler herimod.

Hvis udlændingen ikke er udelukket fra opholdstilladelse efter udlændingelovens § 10, lægger Udlændingestyrelsen Hjemrejsestyrelsens afgørelse om, at den pågældende er udsendelsehindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, uprøvet til grund og meddeler den pågældende opholdstilladelse.

Hvis Hjemrejsestyrelsen vurderer, at en udlænding ikke er udsendelsehindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, sender Hjemrejsestyrelsen ikke afgørelsen til Udlændingestyrelsen. Hjemrejsestyrelsen skal løbende revurdere sagen, således at der minimum hver 18. måned på ny bliver taget stilling til og truffet afgørelse om, hvorvidt udlændingen nu er udsendelsehindret.

Hjemrejsestyrelsens afgørelse om, at en udlænding ikke er udsendelsehindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, og Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, kan påklages til udlændinge- og integrationsministeren, jf. hjemrejselovens § 22, stk. 7, og udlændingelovens § 46 a stk. 4, 1. pkt. Det samme gælder Udlændingestyrelsens konstatering af, at en opholdstilladelse meddelt efter § 9 c, stk. 2, er bortfaldet, jf. §§ 17-18, og klager over afslag på ansøgninger om, at en sådan opholdstilladelse ikke skal anses for bortfaldet, jf. § 17, stk. 2 og 3, og § 17 a, stk. 2, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 4, 2. pkt.

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derfor. Bestemmelsen anvendes i tilfælde bl.a., hvor familiesammenføring ikke er mulig efter udlændingelovens § 9, men hvor et afslag på opholdstilladelse vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder navnlig Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om ret til respekt for privatliv og familieliv. Der meddeles ligeledes efter gældende praksis opholdstilladelse efter bestemmelsen til bl.a. visse udlændinge, der efter endeligt afslag på asyl har et særligt pleje- eller behandlingsbehov, som dog ikke kan føre til meddelelse af humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b.

2.6.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Et meget lavt antal udlændinge opfylder betingelserne for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, som udsendelsehindret. I perioden fra 2016 til og med 2. kvartal i 2024 er der alene meddelt i alt 18 opholdstilladelser som udsendelsehindret. Der blev således i 2018 meddelt to opholdstilladelser, i 2020 meddelt syv opholdstilladelser, i 2021 meddelt én opholdstilladelse, i 2022 meddelt én opholdstilladelse og i 2023 meddelt 7 opholdstilladelser. Der er ikke meddelt opholdstilladelser i 2016, 2017, 2019 eller 1. halvdel af 2024.

Der er imidlertid en del sagsbehandling forbundet med sagerne. Hjemrejsestyrelsen skal således af egen drift vurdere og træffe afgørelse om, hvorvidt en udlænding, der har været i udsendelsesposition i 18 måneder, opfylder betingelserne i udlændingelovens § 9 c, stk. 2. Der skal således ske realitetsbehandling i alle sager vedrørende personer, der har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. Realitetsbehandlingen skal påbegyndes snarest efter, at der er forløbet 18 måneder fra udløbet af den seneste udrejsefrist, og der skal træffes en afgørelse, uanset om de øvrige betingelser i § 9 c, stk. 2, i øvrigt er opfyldt.

Hvis betingelserne vurderes at være opfyldt, skal Udlændingestyrelsen herefter behandle spørgsmålet om meddelelse af selve opholdstilladelsen.

Som det fremgår, skal Hjemrejsestyrelsen endvidere mindst hver 18. måned revurdere de sager, hvor det tidligere er blevet vurderet, at en udlænding ikke er udsendeshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, og der er klageadgang til udlændinge- og integrationsministeren.

Udlændinge- og Integrationsministeriet vurderer på den baggrund, at der er en uforholdsmæssig sagsbehandlingsbyrde forbundet med muligheden for at få opholdstilladelse som udsendeshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, som ikke modsvares af det antal opholdstilladelser, som der er grundlag for at meddele i medfør af bestemmelsen.

Der er desuden tale om personer, for hvem det allerede er vurderet, at de ikke har ret til at opholde sig i landet. Regeringen ønsker at føre en stram, ansvarlig og konsekvent udlændingepolitik samt en proaktiv og fokuseret hjemrejseindsats. Regeringen finder derfor, at der ikke bør gives opholdstilladelse til personer, som har pligt til at udrejse, som har været i udsendelsesposition i minimum 18 måneder, som medvirker ved udsendelsesbestræbelserne, og hvor udsendelse for tiden må anses for udsigtsløs, alene af den årsag, at eksempelvis modtagerlandet nægter at tage imod de pågældende. Der bør derfor kontinuerligt og vedblivende arbejdes for at få udsendt alle udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Der er ligeledes ikke noget krav i international ret om, at man skal meddeles en opholdstilladelse alene af den årsag, at udsendelse, på trods af den pågældendes medvirken, ikke hidtil har kunnet lade sig gøre og heller ikke vurderes muligen inden for den nærmeste fremtid.

Der er allerede taget stilling til, at de pågældende ikke opfylder betingelserne for international beskyttelse og dermed for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 om asyl. De pågældende har ikke ret til at opholde sig i landet, men omstændigheder, som ikke skyldes manglende medvirken, gør, at de ikke har kunnet udsendes eller inden for den nærmeste fremtid forventes at kunne udsendes.

Det foreslås derfor at ophæve udlændingelovens § 9 c, stk. 2, og dermed muligheden for at få opholdstilladelse som udsendeshindret.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det ikke længere vil være muligt at få opholdstilladelse alene med henvisning til, at udsendelse af udlændingen ikke har været mulig i 18 måneder på trods af, at den pågældende har medvirket ved udsendelsesbestræbelserne i perioden, og udsendelse efter de foreliggende oplysninger for tiden må anses for udsigtsløs.

Hvis det, f.eks. efter længere tids ophold i Danmark, på grund af familiemæssige relationer, sygdom eller lignende, konkret vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser ikke at meddele en udlænding, der ikke kan udsendes, en opholdstilladelse, vil den pågældende kunne meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, om ganske særlige grunde.

Det forhold, at der foreligger udsendeshindringer i forhold til en udlænding, kan dog aldrig i sig selv føre til, at der meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, uanset udlændingens kontinuerlige medvirken til sin og evt. medfølgende børns udsendelse. Der sker dermed ikke med lovforslaget en udvidelse af praksis for anvendelsen af udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Det forhold, at en udlænding ikke kan udsendes, udgør således ikke i sig selv sådanne ganske særlige grunde, at der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Den foreslåede ordning skal sikre, at der sættes stop for nye sager vedrørende opholdstilladelse som udsendeshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2.

De gældende regler for meddelelse af opholdstilladelse som udsendeshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, for forlængelse, for klager, for bortfald, herunder efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1, nr. 4, og for muligheden for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse fortsætter imidlertid for igangværende sager og personer, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden allerede er meddelt en opholdstilladelse som udsendeshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2. Ved igangværende sager forstås evt. indgivne ansøgninger, der indtil ikrafttræden af lov nr. 414 af 23. april 2024 den 1. maj 2024, kunne indgives til Udlændingestyrelsen, sager, hvor Hjemrejsestyrelsen allerede har truffet en afgørelse om, at en udlænding er udsendeshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, jf. hjemrejselovens § 3 a samt allerede indgivne klager efter udlændingelovens § 46 a, stk. 4, 1. pkt. Sådanne udlændinge har en berettiget forventning om enten at få færdigbehandlet sin sag eller klage eller behandlet spørgsmålet om forlængelse efter de nuværende regler. Dette svarer endvidere til overgangsreglerne i forbindelse med ophævelse af greencardordningen ved lov nr. 612 af 8. juni 2016.

Adgangen i udlændingelovens § 46 a, stk. 4, 2. pkt., til at klage over Udlændingestyrelsens konstatering af, at en opholdstilladelse meddelt efter § 9 c, stk. 2, er bortfaldet, jf. §§ 17-18, og klager over afslag på ansøgninger om, at en sådan opholdstilladelse ikke skal anses for bortfaldet, jf. § 17, stk. 2 og 3, og § 17 a, stk. 2, vil ligeledes fortsat

blive behandlet efter de gældende regler, da sådanne sager vedrører udlændinge, der enten har fået en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, før lovens ikrafttræden eller i overensstemmelse med den her foreslåede overgangsbestemmelse.

Det bemærkes, at der med den foreslåede ophævelse af udlændingelovens § 9 c, stk. 2, kan opstå sager, hvor udlændinge, der ikke kan udsendes på trods af, at de kontinuerligt medvirker ved udsendelsesbestræbelserne, ikke kan opnå en opholdstilladelse på andet grundlag, og derfor kommer til at være i udsendelsesposition med deraf følgende begrænsninger og mulige kontrolforpligtelser efter hjemrejseloven i potentielt set resten af deres liv.

2.7. Ændring af reglerne om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård

2.7.1. Gældende ret

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov nr. 722 af 13. juni 2023 om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård (herefter »nabokompensationsloven«), at der kan ydes kompensation til ejere af boliger, som ligger i nærheden af Udrejsecenter Kærshovedgård. Efter bestemmelsens stk. 2 fastsætter udlændinge- og integrationsministeren nærmere regler om udbetaling af engangsbeløb efter stk. 1. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter herunder nærmere regler om kredsen af berettigede modtagere, størrelsen af engangsbeløbet, udbetaling og frister. Efter bestemmelsens stk. 3 fastsætter ministeren desuden nærmere regler om tilbud om overtagelse af en ejendom efter stk. 1. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter herunder nærmere regler om kredsen af berettigede modtagere, værdifastsættelsen af ejendommen m.v., fremgangsmåden ved overtagelse og frister.

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 59 som fremsat, side 6, at det forudsættes, at udlændinge- og integrationsministeren vil fastsætte som betingelse, at man både ejer den omfattede beboelseejendom og er registreret med bopæl på ejendommen. Disse betingelser vil skulle være opfyldt den 25. maj 2021, hvilket er tidspunktet for den daværende regerings (S-regeringen) beslutning om at stoppe planerne om etablering af Udrejsecenter Holmegaard på Langeland, hvorefter det blev besluttet, at dele af personkredsen, der er indkvarteret på Udrejsecenter Kærshovedgård, ikke ville blive flyttet til et nyt udrejsecenter, såvel som på tidspunktet for ansøgning om engangsbeløb eller ved fremsættelse af anmodning om overtagelse af ejendommen. For ejere, der ønsker at søge om overtagelse af deres ejendom, vil det ligeledes være en betingelse, at man opfylder betingelserne fra den 25. maj 2021 og frem til selve overtagelsen af ejendommen. Ovenstående indebærer, at der vil kunne være tilfælde, hvor en ejer er fraflyttet sin bolig efter den 25. maj 2021, og hvor den pågældende således ikke vil kunne opfylde betingelserne for at modtage kompensation.

Det følger endvidere af bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 59 som fremsat, side 7, at ansøgning om engangsbeløb eller fremsættelse af anmodning om overtagelse af ejendommen skal ske senest et halvt år efter lovforslagets ikrafttræden, dvs. senest den 31. december 2023.

Bemyndigelsen til udlændinge- og integrationsministeren er udmøntet i bekendtgørelse nr. 974 af 20. juni 2023 om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 3, stk. 3, at det er en forudsætning for udbetaling af et engangsbeløb, at der er tale om en bolig, der lovligt kan benyttes til helårsbolig. Det er derudover en forudsætning, 1) at mindst én ejer er registreret med bopæl på ejendommen, eller 2) at der er tale om en bolig, som er ejet af en virksomhed eller en forening, og mindst en af virksomhedens ejere eller mindst et af foreningens medlemmer er registreret med bopæl på ejendommen.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 3, stk. 4, at forudsætninger nævnt i stk. 3, skal være opfyldt i hele perioden fra den 25. maj 2021 og frem til tidspunktet for ansøgning om udbetaling af et engangsbeløb.

For tilbud om overtagelse af den ejendom, hvori boligen indgår, fremgår det af bekendtgørelsens § 6, stk. 2, at det er en forudsætning, at der er tale om en bolig, der lovligt kan benyttes til helårsbolig. Det er derudover en forudsætning, 1) at mindst én ejer er registreret med bopæl på ejendommen, eller 2) at der er tale om en bolig, som er ejet af en virksomhed eller en forening, og mindst en af virksomhedens ejere eller mindst et af foreningens medlemmer er registreret med bopæl på ejendommen.

Af bekendtgørelsens § 6, stk. 3, fremgår, at forudsætninger nævnt i stk. 2, skal være opfyldt i hele perioden fra den 25. maj 2021 og frem til der sker overtagelse af ejendommen.

Det er således en betingelse for kompensation, at ejendommens ejer er registreret med bopæl på ejendommen i hele perioden fra den 25. maj 2021 og frem til enten tidspunktet for ansøgning om udbetaling af engangsbeløb eller tidspunktet for overtagelse af ejendommen.

Endelig fremgår det af bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og § 9, at fristen for indgivelse af henholdsvis ansøgning om udbetaling af engangsbeløb efter § 3 og af anmodning om Udlændingestyrelsens overtagelse af ejendommen efter § 6 er den 31. december 2023.

2.7.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det har i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om kompensation vist sig uhensigtsmæssigt, at reglerne stiller krav om, at bopælsbetingelsen skal have været opfyldt i hele perioden fra den 25. maj 2021 og frem til enten tidspunktet for ansøgning om udbetaling af engangsbeløb eller tidspunktet for overtagelse af ejendommen.

Der er således naboer, som har haft bopæl på ejendommen den 25. maj 2021, som også på nuværende tidspunkt har bopæl på ejendommen, men som i en mellemliggende periode ikke har haft bopæl på ejendommen, og som derfor ikke opfylder betingelserne for kompensation, heller ikke selvom f.eks. en ægtefælle har haft bopæl på ejendommen i hele perioden.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at det ikke er rimeligt, at disse naboer er udelukket fra kompensation, da de utvivlsomt kan have oplevet og fortsat vil kunne opleve påvirkningen fra udrejsecenteret, som i høj grad udgøres af en følelse af utryghed, herunder på baggrund af beboernes færden ind og ud af udrejsecentret, som i visse tilfælde kan opfattes som utryghedsskabende, og som ligger til grund for nabokompensationsloven, uanset at de i en mellemliggende periode ikke har haft registreret bopæl på ejendommen.

Det er endvidere Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at det ikke har været hensigten at udelukke naboer, som efter den 25. maj 2021 fraflytter ejendommen, men som før ansøgningen om kompensation er genindflyttet på ejendommen igen, og som i hele perioden har ejet ejendommen.

Det foreslås derfor, at reglerne for kompensationsordningen ændres, så der fremover ikke vil være krav om bopælsregistrering på ejendommen i hele den sammenhængende periode (det vil sige fra den 25. maj 2021 og frem til tidspunktet for henholdsvis ansøgning om engangsbeløb og for overtagelse af ejendommen). Det forudsættes, at det i stedet vil blive stillet som krav, at ejeren eller ejerens ægtefælle har haft bopælsregistrering den 25. maj 2021 og på tidspunktet for enten ansøgning om engangsbeløb eller overtagelse af ejendommen. Personer, der i en mellemliggende periode har været fraflyttet, vil således også kunne få kompensation efter ordningen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Det foreslås endelig, at nye ansøgninger om kompensation skal indgives senest 1 måned efter lovændringens ikrafttræden.

Der tilsigtes ikke i øvrigt nogen ændringer af reglerne om kompensation, herunder om de skattemæssige forhold ved udbetaling af kompensationen.

Det bemærkes, at den foreslåede ændring alene vil omfatte naboer, som Udlændinge- og Integrationsministeriet i lovforslaget til nabokompensationsloven allerede havde vurderet ville kunne være berettiget til kompensation. Der er således ikke tale om, at reglerne udvides til at omfatte andre eller flere end de 12 naboejendomme, som er lagt til grund for kompensationsordningen, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 59 som fremsat, side 9.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets pkt. 2.1 om gennemførelse af rådsafgørelse om Cyperns anvendelse af Schengeninformationssystemet (SIS) samt rådsafgørelse om Bulgariens og Rumæniens fulde anvendelse af Schengenreglerne, vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser.

Lovforslagets pkt. 2.2 om ensretning af beregning af kortvarigt ophold som følge af ind- og udrejssystemet (EES) vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser.

Lovforslagets pkt. 2.3 vedrørende tidsbegrænsning af indrejseforbud for udlændinge omfattet af udsendelsesdirektivet, vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser.

Lovforslagets pkt. 2.4 om pligt til afgivelse af biometriske oplysninger til brug for ind- og udrejssystemet og ændring af reglerne om indberetning i SIS m.v., vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser.

Lovforslagets pkt. 2.5 om udvidelse af klageadgang til Flygtningenævnet i sager om Dublinoverførsel (Opfølgning på EU-Domstolens dom af 1 august 2022 i sagen 19/21), vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser.

Lovforslagets pkt. 2.6 om afskaffelse af opholdstilladelse som udsendeshindret forventes at medføre positive økonomiske konsekvenser for det offentlige, da myndighederne med afskaffelsen af opholdstilladelsen som udsendeshindret undgår unødigt og tung sagsbehandling, som alene fører til, at der i praksis meddeles et meget lavt antal opholdstilladelser som udsendeshindret. Afskaffelsen af opholdstilladelsen som udsendeshindret forventes ikke at have nogle implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslagets pkt. 2.7 om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård vil ikke i sig selv have økonomiske konsekvenser for det offentlige, da der alene er tale om justering af reglerne, så de omfatter alle de naboer, som er lagt til grund ville kunne være berettigede til kompensation i det oprindelige lovforslag til kompensationsordningen, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 59 som fremsat, side 9.

Det gælder både for så vidt angår udbetaling af engangsbeløb og for overtagelse af ejendommen.

De forventede økonomiske konsekvenser af kompensationsordningen vil derfor ikke blive ændret med lovforslaget eller med udnyttelse af lovforslagets bemyndigelse for udlændinge- og integrationsministeren til at fastsætte nærmere regler.

Derudover vurderes lovforslagets pkt. 2.7 om justering af reglerne om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård at have marginale implementeringskonsekvenser for det offentlige, idet lovforslaget og udnyttelse af lovforslagets bemyndigelse for udlændinge- og integrati-

onsministeren til at fastsætte de forudsatte regler, vil medføre, at Udlændingestyrelsen vil skulle administrere en ny ansøgningsrunde og behandle evt. yderligere ansøgninger end dem, der allerede er indgivet i forbindelse med den oprindelige kompensationsordning.

Udgifter forbundet hermed afholdes inden for Udlændinge- og Integrationsministeriets egen ramme.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets pkt. 2.2 om beregning af kortvarigt ophold i Schengenområdet, på Færøerne og i Grønland som følge af ind- og udrejsesystemet (EES) vurderes at have konsekvenser for tredjelandstatsborgere uden opholdstilladelse eller langtidsvisum til Danmark eller et andet Schengenland. Lovforslaget vil medføre, at tredjelandstatsborgere, der fremadrettet har haft et kortvarigt visumfrit eller visumpligtigt ophold på Færøerne eller i Grønland inden for de seneste 180 dage, vil få fradraget varigheden af et sådan ophold i det tilladte kortvarige ophold på højst 90 dage i Danmark.

Lovforslagets pkt. 2.4 om udvidelse af klageadgang til Flygtningenævnet i sager om Dublinoverførsel vurderes at have positive konsekvenser for de tredjelandstatsborgere, der omfattes af den foreslåede klageadgang til Flygtningenævnet.

Afholdelse af en ny ansøgningsrunde for kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård, jf. lovforslagets pkt. 2.7, vil indebære, at berørte naboer vil skulle indgive en ansøgning og indhente relevant dokumentation til brug herfor, hvis de ønsker at modtage kompensation.

Ordningen vurderes dog samlet set, herunder også med de her forudsatte ændringer af de administrativt fastsatte regler, at have positive konsekvenser for de borgere, som omfattes.

Lovforslagets øvrige elementer har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets pkt. 2.1 har til formål at gennemføre to rådsafgørelser i dansk ret, henholdsvis Rådets afgørelse (EU) 2023/870 af 25. april 2023 om anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne for så vidt angår Schengeninformationssystemet i Republikken Cypern og Rådets afgørelse (EU) 2024/210 af 30. december 2023 om den fulde anvendelse af Schengenreglerne i Republikken Bulgarien og Rumænien.

Lovforslagets pkt. 2.2 har til formål at ændre beregningen af kortvarigt ophold for tredjelandstatsborgere uden opholdstilladelse i Danmark eller et andet Schengenland, således at tidligere ophold på Færøerne og i Grønland også indgår i beregningen. Lovforslaget udgør en konsekvens af den nationale gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EES-forordningen) på Færøerne og i Grønland. Lovforslaget vurderes ikke at stride mod Schengensamarbejdet, herunder bestemmelserne i Schengengrænsekodeksen vedrørende beregningen af korttidsophold, eller EU-retten i øvrigt.

Lovforslagets pkt. 2.3 om pligt til afgivelse af biometriske oplysninger til brug for ind- og udrejsesystemet udgør en konsekvens af den nationale gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2225 om ændring af forordning (EU) 2016/399, for så vidt angår brugen af ind- og udrejsesystemet.

Lovforslagets pkt. 2.4 følger op på EU-Domstolens dom af 1. august 2022 i den præjudicielle sag C-19/21, I og S mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, der omhandler adgangen til effektive retsmidler efter artikel 27 i Dublinforordningen sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder (EU-Chartret).

Domstolen fastslog i sagen, at artikel 27, stk. 1, sammenholdt med EU-chartrets artikel 7, 24 og 47, forpligter en medlemsstat, der afviser en overtagelsesansøgning baseret på Dublinforordningens artikel 8, stk. 2, at indrømme en uledsaget mindreårig en ret til effektive retsmidler til prøvelse af denne beslutning.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at det med den foreslåede ændring af udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, om klageadgang til Flygtningenævnet over beslutninger truffet i henhold til Dublinforordningen, vil sikres, at udlændingelovens regler fuldt ud er i overensstemmelse med dommen og de EU-retlige forpligtelser om adgang til effektive retsmidler. Med forslaget vil der således blive tilvejebragt klar hjemmel til, at Flygtningenævnet i overensstemmelse med den nuværende

procedure for behandling af klager over afgørelser om overførsel vil have den nødvendige kompetence til at behandle klager over beslutninger, der skal kunne påklages efter Dublinforordningens artikel 27, stk. 1. I lyset af dommen sigtes der herved særligt til beslutninger, hvorved Udlændingestyrelsen afviser at Danmark skal overtage en uledsaget mindreårig fra en anden medlemsstat i henhold til bestemmelserne i Dublinforordningens artikel 8. Flygtningenævnet vil dog også kunne vurdere, at andre konkrete tilfælde vil skulle kunne indbringes for nævnet, hvis det vurderes, at udlændingen har ret hertil efter Dublinforordningens artikel 27, stk. 1, herunder i tilfælde af ny praksis fra EU-Domstolen.

Lovforslagets pkt. 2.5 skal sikre overensstemmelse mellem udlændingeloven og SIS-forordningens regler om indberetning i SIS. SIS-forordningen er omfattet af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender (retsforbeholdet), men udgør en udbygning af Schengenreglerne, hvorfor Danmark har truffet afgørelse om at gennemføre forordningen i dansk ret. Derved er der skabt en mellemstatslig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater og associerede Schengenlande, der er bundet af forordningen.

Lovforslaget sikrer korrekt anvendelse af Schengenreglerne, herunder korrekt gennemførelse af SIS-forordningen og udsendelsesdirektivet gennem ændringer i udlændingeloven.

I forhold til pkt. 2.7 om ændring af reglerne om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård bemærkes, at eventuel kompensation til erhvervsjendomme er betinget af, at støtten kan tildeles i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler. Vurderes det, at kompensationen vil udgøre statsstøtte efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, kan kompensation kun tildeles efter reglerne om de minimis-støtte (Europa-Kommissionens forordning nr. 1407/2013/EU med senere ændringer, Europa-Kommissionens forordning nr. 717/2014/EU med senere ændringer eller Europa-Kommissionens forordning nr. 1408/2013/EU med senere ændringer).

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslagets pkt. 2.1-2.5 om gennemførelse af rådsafgørelser om anvendelse af Schengeninformations-systemet (SIS), beregning af kortvarigt ophold i Schengenområdet på Færøerne og i Grønland som følge af ind- og udrejse-systemet (EES), tidsbegrænsning af indrejseforbud for udlændinge omfattet af udsendelsesdirektivet, afgivelse af biometriske oplysninger til brug for ind- og udrejse-systemet og ændring af reglerne om indberetning i SIS m.v. har været sendt i høring i perioden fra den 15. juli 2024 til den 23. august 2024 (40 dage).

Derudover har et udkast til lovforslagets pkt. 2.6 og 2.7 om afskaffelse af opholdstilladelsen som udsendeshindret og ændring af reglerne om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård er sendt i høring i perioden fra den 16. september 2024 til den 14. oktober 2024 (29 dage).

Alle elementerne har været sendt til følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Aalborg Lufthavn, Aarhus Erhverv/International Community, Aarhus Lufthavn, Advokatrådet (Advokatsamfundet), Amnesty Nu, Amnesty International, Asylret, BARID – Board of Airline Representatives in Denmark, Billund Lufthavn, Bedsteforældre for Asyl, Brancheforeningen Dansk Luftfart (BDL) (under DI), By og Havn (Københavns Havn), Børns Vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danes Worldwide, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Danske Havne, Dansk Flygtningehjælp, Danske Rederier, Danske Shipping- og Havnevirksomheder (tidligere Danmarks Skibsmæglerforening), DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Danske Europabevægelse, Den Danske Helsinki-Komite for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Nationale Integrationsråd, DI (Dansk Industri), DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Erhvervsflyvningens Sammenlutning – Danish Aviation Association (ES-DAA), Esbjerg Lufthavn, Finans Danmark, Flygtningenævnet, Folkehøjskolerne Forening i Danmark, Foreningen af Udlændingerechtsadvokater, Færøernes landsstyre, GLS-A, Naalakkersuisut (Grønlands landsstyre), HK/Danmark, Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvandreradgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kirkernes Integrationsstjeneste, KL – Kommunernes Landsforening, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed (Kvindefredsligaen), Københavns Byret, København Malmö Havn, Københavns Lufthavn (CPH), Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Mellempøkeligt Samvirke, Odense Lufthavn, Parliamentary Assembly of the Organization for Security and Cooperation in Europe, Plums Fond for fred, økologi og bæredygtighed (Tidl. Fredsfonden), Politiforbundet i Danmark, PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Røde Kors, SOS Racisme, Sønderborg Lufthavn, Transportministeriet, Udlændingenævnet, UNHCR (Regional Representation for Northern Europe), Ældresagen, Ægteskab uden grænser, 3 F og 3F Privat Service, Hotel og Restauration (3F PSHR).

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter

	(hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	(hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslagets pkt. 2.6 om afskaffelse af opholdstilladelsen som udsendelsehindret vil indføre positive konsekvenser for det offentlige.	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslagets pkt. 2.7 om justering af reglerne om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård forventes at have marginale implementeringskonsekvenser for det offentlige.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgere	Lovforslagets pkt. 2.7 om justering af reglerne om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård vil indebære, at enkelte af de berørte naboer vil skulle indgive en ansøgning og indhente relevant dokumentation til brug herfor, hvis de ønsker at modtage kompensation. Ordningen vurderes dog samlet set at have positive konsekvenser for de borgere, som omfattes.	Lovforslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for danske statsborgere. Lovforslagets pkt. 2.2 vurderes at have konsekvenser for tredjelandsstatsborger uden opholdstilladelse eller langtidsvisum i Danmark eller et andet Schengenland, idet ophold på Færøerne eller i Grønland inden for de seneste 180 dage, fremadrettet vil blive fradraget i det tilladte kortvarige ophold på højst 90 dage i Danmark.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ændring af reglerne om beregning af kortvarigt ophold for tredjelandsstatsborgere uden opholdstilladelse i et andet Schengenland, som følge af Danmarks Schengenforpligtelser i relation til gennemførelsen af EES-forordningen på Færøerne og i Grønland. Lovforslaget vurderes ikke at stride mod Schengensamarbejdet, herunder bestemmelserne i Schengen-grænsekodeksen vedrørende beregningen af korttidsophold, eller EU-retten i øvrigt. Lovforslaget udgør endvidere en konsekvens af den nationale gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2225 om ændring af forordning (EU) 2016/399, for så vidt angår brugen af ind- og udrejsesystemet.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Det fremgår af udlændingelovens § 2 a, stk. 2, at der ved et Schengenland i denne lov forstås et land, der er tilsluttet Schengenkonventionen. Bulgarien, Cypern og Rumænien anses dog ikke for Schengenlande i forhold til § 2 b, stk. 1-3, §§ 3, 4 og 4 b, § 19, stk. 5, kapitel 4 a, § 28, stk. 1, nr. 6, § 38, stk. 1-3, § 39, stk. 3, 2. pkt., § 58 f og § 59, stk. 1, nr. 1. Cypern anses endvidere ikke for et Schengenland i forhold til § 10, stk. 2, nr. 4, § 19, stk. 4, § 58 g og § 58 h.

Rådet vedtog den 25. april 2023 afgørelse (EU) 2023/870 om anvendelse af bestemmelserne i Schengenreglerne for så vidt angår Schengeninformationssystemet (SIS) i Cypern (EU-Tidende, L 113 af 28. april 2023, s. 44-47). Med vedtagelsen blev det besluttet, at bestemmelserne i Schengenreglerne vedrørende SIS gælder i Cypern.

Med vedtagelsen af rådsafgørelsen Cypern fra den 25. juli 2023, behandler Cypern således oplysninger i SIS, herunder foretager indberetninger, udveksler oplysninger mv.

Herudover vedtog Rådet den 30. december 2023 efter en skriftlig procedure afgørelse (EU) 2024/210 om den fulde anvendelse af Schengenreglerne i Bulgarien og Rumænien (EU-Tidende, L 2024/210 af 4. januar 2024). Det blev herved besluttet, at personkontrollen ved de indre luft- og søgrænser med og mellem Bulgarien og Rumænien fra den 31. marts 2024 blev ophævet, og at Schengenreglerne i øvrigt finder anvendelse på Bulgarien og Rumænien i deres indbyrdes forhold og over for de øvrige Schengenlande.

Med vedtagelsen af rådsafgørelsen var der fra den 31. marts 2024 således ikke længere personkontrol ved EU's indre luft- og søgrænser mellem Bulgarien og Rumænien og de øvrige lande i Schengenområdet, der anvender Schengenreglerne fuldt ud.

Bulgarien og Rumænien vil derudover kunne udstede visum med gyldighed for hele Schengenområdet i overensstemmelse med reglerne i visumkodeks, ligesom anmeldte opholdstilladelser vil være dokumenter, der giver tredjelandstatsborgere ret til indrejse uden visum.

For så vidt angår grænser og visum bliver Bulgarien og Rumænien således et Schengenland i udlændingelovens forstand.

Det foreslås, at i § 2 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »Bulgarien, Cypern og Rumænien« til: »Cypern«, og »Schengenlande« ændres til: »et Schengenland«.

Det foreslås endvidere, at § 2 a, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

De foreslåede ændringer vil medføre, at det alene vil være Cypern, som i forhold til § 2 b, stk. 1-3, §§ 3, 4 og 4 b, § 19, stk. 5, kapitel 4 a, § 28, stk. 1, nr. 6, § 38, stk. 1-3, § 39,

stk. 3, 2. pkt., § 58 f og § 59, stk. 1, nr. 1, ikke anses som et Schengenland.

De foreslåede ændringer vil endvidere medføre, at de særlige bestemmelser i § 2 a, stk. 2, 3. pkt. i relation til Cyperns anvendelse af SIS vil blive ophævet. Udlændingelovens bestemmelser i relation til SIS vil således fremadrettet omfatte Cypern på lige fod med andre Schengenlande.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af udlændingelovens § 2 b, stk. 2, at udlændinge, der har visum gyldigt for alle Schengenlande, har ret til at indrejse og opholde sig i Danmark inden for visumets gyldighedsperiode. Varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold her i landet må dog ikke overstige 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning. I de nævnte 90 dages ophold fradrages derfor den tid, hvori udlændingen inden for de 180 dage har opholdt sig i et andet Schengenland. Har udlændingen opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland med opholdstilladelse eller med visum til ophold af mere end 90 dages varighed begrænset til dette Schengenland (langtidsvisum), fradrages denne tid dog ikke.

I lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås, at i § 2 b, stk. 2, 3. pkt., indsættes efter »et andet Schengenland«: », på Færøerne eller i Grønland«.

Det foreslåede vil medføre, at den tid, hvori en tredjelandstatsborger uden opholdstilladelse eller langtidsvisum til Danmark eller et andet Schengenland har haft kortvarigt visumpligtigt ophold på Færøerne eller i Grønland inden for de seneste 180 dage, vil blive fradraget i det tilladte kortvarige ophold på højst 90 dage i Danmark. Herefter vil tidligere korttidsophold i både Danmark, andre Schengenlande, på Færøerne eller i Grønland inden for de seneste 180 dage blive fradraget i det tilladte kortvarige ophold på 90 dage i Danmark.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af udlændingelovens § 2 b, stk. 2, at udlændinge, der har visum gyldigt for alle Schengenlande, har ret til at indrejse og opholde sig i Danmark inden for visumets gyldighedsperiode. Varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold her i landet må dog ikke overstige 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning. I de nævnte 90 dages ophold fradrages derfor den tid, hvori udlændingen inden for de 180 dage har opholdt sig i et andet

Schengenland. Har udlændingen opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland med opholdstilladelse eller langtidsvisum, fradrages denne tid dog ikke.

De danske myndigheders udstedelse af visum reguleres i udlændingelovens § 4, stk. 1 og 2, hvori det fremgår, at visum udstedes i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 810/2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) bestemmelser. Visum kan gives til en eller flere indrejser inden for et nærmere fastsat tidsrum. Varigheden af opholdet i Danmark og de andre Schengenlande må dog ikke overstige 90 dage inden for en periode på 180 dage. I den forbindelse skal perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning. Ophold i Danmark eller et andet Schengenland på baggrund af opholdstilladelse eller langtidsvisum medregnes ikke ved beregningen af de 90 dages ophold.

For så vidt angår visumfri udlændinge fremgår det af udlændingelovens § 3, stk. 1, at udlændinge, der efter regler fastsat i medfør af § 39, stk. 2, er fritaget for visum, har ret til at indrejse og opholde sig i Danmark i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage. I den forbindelse skal perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning. I de nævnte 90 dages ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for de 180 dage har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland. Ophold i Danmark eller et andet Schengenland på baggrund af opholdstilladelse eller langtidsvisum fradrages dog ikke.

I lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås, at i § 2 b, stk. 2, 4. pkt., § 3, stk. 1, 2. og 3. pkt., og § 4, stk. 2, ændres »Danmark eller et andet Schengenland« til: »Danmark, et andet Schengenland, på Færøerne eller i Grønland«.

Det foreslåede vil medføre, at den tid, hvori en tredjelandsstatsborger uden opholdstilladelse eller langtidsvisum til Danmark eller et andet Schengenland har haft kortvarigt visumfrit eller visumpligtigt ophold på Færøerne eller i Grønland inden for de seneste 180 dage, vil blive fradraget i det tilladte kortvarige ophold i Danmark. Herefter vil tidligere korttidsophold i både Danmark, andre Schengenlande, på Færøerne eller i Grønland inden for de seneste 180 dage blive fradraget i det tilladte kortvarige ophold på 90 dage i Danmark.

Der henvises i øvrigt til pkt.2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det fremgår af udlændingelovens § 2 b, stk. 2, § 3, stk. 1, 3. pkt., og § 4, stk. 2, at ophold i Danmark eller et andet Schengenland på baggrund af opholdstilladelse eller med visum til ophold af mere end 90 dages varighed begrænset til dette Schengenland (langtidsvisum) ikke medregnes ved beregningen af kortvarigt ophold.

I lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås, at i § 2 b, stk. 2, 4. pkt., §

3, stk. 1, 3. pkt., og § 4, stk. 2, ændres »dette Schengenland« til: »dette land«.

Baggrunden for ændringen er, at ophold på Færøerne og i Grønland også skal indgå i beregningen af kortvarigt ophold for tredjelandsstatsborgere uden opholdstilladelse eller langtidsvisum til Danmark eller et andet Schengenland. Ophold på baggrund af opholdstilladelse på Færøerne eller i Grønland og ophold med langtidsvisum til Færøerne og Grønland skal derfor heller ikke medregnes ved beregningen af kortvarigt ophold i Danmark.

Det foreslåede vil medføre, at ophold på Færøerne eller i Grønland på baggrund af opholdstilladelse eller langtidsvisum, heller ikke medregnes ved beregningen af kortvarigt ophold. Der er tale om en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 3, 4 og 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

De danske myndigheders udstedelse af visum reguleres i udlændingelovens § 4, stk. 1 og 2, hvori det fremgår, at visum udstedes i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 810/2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) bestemmelser. Visum kan gives til en eller flere indrejser inden for et nærmere fastsat tidsrum. Varigheden af opholdet i Danmark og de andre Schengenlande må dog ikke overstige 90 dage inden for en periode på 180 dage. I den forbindelse skal perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning. Ophold i Danmark eller et andet Schengenland på baggrund af opholdstilladelse eller langtidsvisum medregnes ikke ved beregningen af de 90 dages ophold.

I lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås, at i § 4, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »Schengenlandek«: »samt på Færøerne og i Grønland«.

Det foreslåede vil medføre, at den tid, hvori en tredjelandsstatsborger uden opholdstilladelse eller langtidsvisum til Danmark eller et andet Schengenland har haft kortvarigt visumpligtigt ophold på Færøerne eller i Grønland inden for de seneste 180 dage, vil blive fradraget i det tilladte kortvarige ophold på højst 90 dage i Danmark. Herefter vil tidligere korttidsophold i både Danmark, andre Schengenlande, på Færøerne eller i Grønland inden for de seneste 180 dage blive fradraget i det tilladte kortvarige ophold på 90 dage i Danmark.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det fremgår af udlændingelovens § 4 c, stk. 3, at en udlænding ikke kan få visum efter § 4, stk. 1, i 5 år, hvis udlændingen efter indreisen 1) udvises efter reglerne i kapitel 4,

2) indgiver ansøgning om asyl her i landet eller i et andet Schengenland, jf. dog stk. 6, eller 3) indgiver ansøgning om opholdstilladelse på andet grundlag, jf. dog stk. 4.

Af bestemmelsens stk. 4, nr. 4, fremgår det endvidere, at stk. 3, nr. 3, ikke finder anvendelse, hvis udlændingen ansøger om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4.

Det fremgår af udlændingelovens § 9 c, stk. 6, 2. pkt., at hvis en udlænding som ikke har lovligt ophold, har fået fastsat en udrejsefrist eller har en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling, kan ansøgning efter § 9 c, stk. 4, ikke indgives her i landet.

Det fremgår derudover af bestemmelsens stk. 7, at opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4, skal betinges af, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor udlændingen tilbydes ophold, påtager sig at forsørge udlændingen og dennes eventuelle familie under opholdet i kommunen, og at udlændingen underskriver en erklæring om anerkendelse af de grundlæggende værdier i det danske samfund

Det fremgår endelig af udlændingelovens § 11, stk. 17, 1. pkt., at en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4, ikke kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det foreslås i § 4 c, stk. 4, nr. 4, § 9 c, stk. 6, 2. pkt. og stk. 7, § 11, stk. 17, 1. pkt., § 14, stk. 1, nr. 8, og § 44 g, at henvisningen til »stk. 4« ændres til: »stk. 3«.

De foreslåede ændringer er konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 8, hvorved udlændingelovens § 9 c, stk. 2, om opholdstilladelse som udsendelseshindret foreslås ophævet.

Til nr. 8

Det fremgår af udlændingelovens § 9 c, stk. 2, at der efter afgørelse fra Hjemrejsestyrelsen om, at en udlænding er udsendelseshindret, som lægges til grund ved Udlændingestyrelsens afgørelse af sagen, kan gives opholdstilladelse til en udlænding, der er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, hvis udsendelse af udlændingen, jf. hjemrejselovens § 1, ikke har været mulig i mindst 18 måneder (1), udlændingen har medvirket ved udsendelsesbestræbelserne, jf. hjemrejselovens § 3, stk. 1, i sammenhængende 18 måneder (2) og udsendelse efter de foreliggende oplysninger for tiden må anses for udsigtsløs (3).

Det foreslås, at § 9 c, stk. 2, ophæves.

Den foreslåede ændring vil have den virkning, at der ikke længere kan meddeles opholdstilladelse som udsendelseshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9-13

Det fremgår af udlændingelovens § 9 c, stk. 6, 1. pkt., at

en ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 og 4 kun kan indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q eller § 47, stk. 1, og hvis ingen særlige grunde taler herimod.

Det fremgår endvidere af bestemmelsens stk. 6, 4. pkt., at en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter stk. 1 eller 4, skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold, jf. 1. pkt.

Det fremgår af udlændingelovens § 9 h, stk. 1, nr. 20, at en udlænding skal betale et gebyr senest samtidig med indgivelse af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter §§ 7, 8 eller 9 b eller § 9 c, stk. 1-3, og udlændingen tidligere har søgt opholdstilladelse efter §§ 7 eller 9 e, medmindre Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige andet.

Det fremgår endvidere af bestemmelsens stk. 7, at hvis en ansøgning, der er omfattet af stk. 1, afvises på andet grundlag end manglende gebyrbetaling, jf. § 9, stk. 25, § 9 a, stk. 5-7, § 9 c, stk. 6, § 9 f, stk. 9, § 9 g, stk. 3 og 4, § 9 i, stk. 7-9, § 9 j, stk. 2 og 3, § 9 k, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, § 9 l, stk. 2 og 3, § 9 m, stk. 4 og 5, § 9 n, stk. 2 og 3, § 9 q, stk. 10-12, § 11, stk. 11, og § 47 b og regler udstedt i medfør af § 9 g, stk. 1 og 2, skal gebyret tilbagebetales fratrukket et beløb på 750 kr.

Det fremgår af udlændingelovens § 9 i, stk. 5, 1. pkt., at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis opholdstilladelse efter §§ 7-9 eller 9 b, § 9 c, stk. 1-3, eller §§ 9 d, 9 e, 9 m eller 9 n, efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, nægtes forlænget eller inddrages, eller hvis opholdsret efter EU-reglerne konstateres ophørt, når udlændingen på tidspunktet for afgørelsen er optaget på en fuldtidsuddannelse, der på ansøgningstidspunktet fører til, at udlændingen efter endt uddannelse kan varetage en arbejdsfunktion, der kan danne grundlag for meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1 eller 2.

Det fremgår af udlændingelovens § 33, stk. 2, 2. pkt., at i afgørelser om afslag på ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b og § 9 c, stk. 3, nr. 2, fastsættes udrejsefristen til 15 dage.

Det fremgår af udlændingelovens § 33 a, stk. 1, at en udlænding har ret til at blive her i landet under behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 7 eller 9 d eller en ansøgning om opholdstilladelse, som tillades indgivet her i landet efter § 9, stk. 25, § 9 a, stk. 5 eller 6, § 9 c, stk. 6, § 9 f, stk. 9, § 9 i, stk. 7 eller 8, § 9 j, stk. 2, § 9 k, stk. 2, § 9

l, stk. 2, § 9 m, stk. 4, § 9 n, stk. 2, § 9 p, stk. 2, eller § 9 q, stk. 11.

Det fremgår af udlændingelovens § 33 b, stk. 1, nr. 2, at afgørelser om afslag på opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 2, eller om nægtelse af forlængelse, inddragelse eller bortfald af en opholdstilladelse meddelt efter § 9 c, stk. 3, nr. 2, der påklages, inden 7 dage efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, tillægges opsættende virkning.

Det fremgår endvidere af bestemmelsens stk. 1, nr. 4, at en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, som tillades indgivet her i landet efter § 9, stk. 25, § 9 a, stk. 7, § 9 c, stk. 6, § 9 f, stk. 9, § 9 i, stk. 9, § 9 j, stk. 3, § 9 k, stk. 3, § 9 l, stk. 3, § 9 m, stk. 5, § 9 n, stk. 3, § 9 p, stk. 3, eller § 9 q, stk. 12, tillægges opsættende virkning.

Af udlændingelovens § 46 a, stk. 8, 1. pkt., fremgår det, at Udlændingestyrelsens beslutning om, at der ikke er særlige grunde til at antage, at en uledsaget udlænding, der inden det fyldte 18. år har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, ikke bør gennemgå en asylsagsprocedure, jf. § 9 c, stk. 3, nr. 1, ikke kan påklages.

Det fremgår af udlændingelovens § 53, stk. 8, 1. pkt., at sager vedrørende opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, behandles af formanden eller en næstformand alene.

Af bestemmelsens stk. 9, 1. pkt., fremgår det endvidere, sager om identitetsfastlæggelse, tilbagerejsetilladelse og laissez-passer vedrørende udlændinge, der har påberåbt sig at være omfattet af eller er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 eller 9 c, stk. 2 eller 3, behandles af formanden eller en næstformand alene.

Det fremgår endelig af udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 7, at der for Flygtningenævnet kan indbringes klager over afgørelser om afslag på opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, eller nægtelse af forlængelse, inddragelse eller bortfald af opholdstilladelse meddelt efter § 9 c, stk. 3, som Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om, jf. dog § 53 b, stk. 1.

Det foreslås, i § 9 c, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., at ændre »stk. 1 og 4« til: »stk. 1 og 3«.

Det foreslås, i § 9 c, stk. 6, 4. pkt., der bliver stk. 5, 4. pkt., at ændre »stk. 1 eller 4« til: »stk. 1 eller 3«.

Det foreslås i § 9 h, stk. 1, nr. 20, og § 9 i, stk. 5, 1. pkt., at ændre »stk. 1-3« til: »stk. 1-2«.

Det foreslås i § 9 h, stk. 7, § 33 a, stk. 1, og § 33 b, stk. 1, nr. 4, at ændre »stk. 6« til: »stk. 5«.

Det foreslås endelig i § 33, stk. 2, 2. pkt., to steder i § 33 b, stk. 1, nr. 2, i § 46 a, stk. 8, 1. pkt., § 53, stk. 8, 1. pkt., og stk. 9, 1. pkt., to steder i § 53 a, stk. 1, nr. 7, og i § 53 a, stk. 1, nr. 8, at ændre »stk. 3« til: »stk. 2«. 9 c, stk. 2,

De foreslåede ændringer er konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 8, hvorved udlændingelovens § 9 c,

stk. 2, om opholdstilladelse som udsendelseshindret foreslås ophævet.

Til nr. 14

Schengengrænsekodeksens regler om indrejsebetingelser bl.a. for tredjelandssstatsborgere med kortvarigt ophold i Schengenområdet er gennemført i dansk ret i udlændingelovens § 28.

Efter udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 2, kan afvisning af indrejse ske, hvis udlændingen ikke opfylder de bestemmelser om rejselegitimation, visum, registrering i ind- og udrejsesystemet, rejsetilladelse og indrejse, som er fastsat efter kapitel 7.

For så vidt angår afvisning af indrejse, såfremt udlændinge ikke vil lade sig registrere i ind- og udrejsesystemet, gælder der i dag ikke betingelser om optagelse af biometriske oplysninger i forbindelse med udlændinges lovlige indrejse her i landet i forbindelse med kortvarigt ophold.

Udlændingelovens kapitel 7 indeholder endvidere ikke regler vedrørende registrering i ind- og udrejsesystemet.

Forordning 2017/2225 indeholder bl.a. et nyt litra f i artikel 6, stk. 1, i Schengengrænsekodeksen, der indebærer, at afgivelse af nødvendige biometriske oplysninger til brug for oprettelse af en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet eller foretagelse af ind- og udrejsekontrol gøres til en indrejsebetingelse. Samtidig blev der indsat et nyt punkt I i bilag V, del B (Standardformularen for nægtelse af indrejse ved grænsen) i Schengengrænsekodeksen, hvorefter nægtelse af at stille biometriske oplysninger til rådighed i forbindelse med oprettelse af den individuelle sagsmappe eller i forbindelse med indrejsekontrol kan medføre en nægtelse af indrejse i Schengenområdet.

For at afvisningsgrunden i § 28, stk. 1, nr. 2, om bestemmelserne om registrering i ind- og udrejsesystemet, kan anvendes efter hensigten med lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem (EES) og forordninger om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på områderne for henholdsvis ind- og udrejsekontrol og politisamarbejde og strafferetligt samarbejde og om brug af SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandssstatsborgere med ulovligt ophold m.v.), er det derfor vurderingen, at det er nødvendigt at indføje en bestemmelse i kapitel 7 om ind- og udrejsesystemet.

Det foreslås, at der i § 39 indsættes som *stk. 5*: En udlænding skal afgive nødvendige biometriske oplysninger til brug for oprettelse af en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet eller med henblik på ind- og udrejsekontrol, medmindre den pågældende er fritaget herfor i medfør af EES-forordningen.

Den foreslåede ændring af § 39, vil indebære, at tredjelandsstatsborgere kan afvises ved indrejse i Danmark fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, hvis pågældende nægter at stille biometriske oplysninger til rådighed i forbindelse med oprettelse af den individuelle sagsmappe eller i forbindelse med indrejsekontrol, medmindre pågældende er undtaget herfor, jf. EES-forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Det fremgår af udlændingelovens § 46 a, stk. 1, at Udlændingestyrelsens, Hjemrejsestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser efter denne lov kan påklages til Udlændingenævnet, jf. dog stk. 4, 5, 7 og 9 og § 53 a.

Det foreslås i § 46 a, stk. 1, at henvisningerne til »stk. 4, 5, 7 og 9« ændres til: »stk. 4, 6 og 8«.

De foreslåede ændringer er konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 16, hvorved udlændingelovens § 46 a, stk. 4, om klage over afgørelser vedrørende udlændingelovens § 9 c, stk. 2, foreslås ophævet.

Til nr. 16

Det fremgår af udlændingelovens § 46 a, stk. 4, at Udlændingestyrelsens afgørelser vedrørende opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 2, kan påklages til udlændinge- og integrationsministeren. Det samme gælder Udlændingestyrelsens konstatering af, at en opholdstilladelse meddelt efter § 9 c, stk. 2, er bortfaldet, jf. §§ 17-18, og klager over afslag på ansøgninger om, at en sådan opholdstilladelse ikke skal anses for bortfaldet, jf. § 17, stk. 2 og 3, og § 17 a, stk. 2.

Det foreslås, at § 46 a, stk. 4, ophæves.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 8, hvori udlændingelovens § 9 c, stk. 2, foreslås ophævet. Den foreslåede ændring vil, sammen med lovforslagets § 1, nr. 8, have den virkning, at der ikke længere kan meddeles opholdstilladelse på grund af udsendeshindringer efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, og at afgørelser herom, derfor ikke længere kan påklages til udlændinge- og integrationsministeren.

Den foreslåede ændring vil desuden have den konsekvens, at henvisningen i § 46 a, stk. 2, nr. 4, til stk. 6, nr. 8, der rettelig burde have været til stk. 7, nr. 8, bliver korrekt, idet rykningen som følge af ophævelsen af stk. 4 medfører, at den nuværende stk. 7, nr. 8, bliver stk. 6, nr. 8.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Det fremgår af udlændingelovens § 46 a, stk. 10, at udlæn-

dinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om klagefrist for de typer af afgørelser, der er omfattet af stk. 6.

Det foreslås i § 46 a, stk. 10, der bliver til stk. 9, at henvisningen til »stk. 6« ændres til: »stk. 5«.

De foreslåede ændringer er konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 16, hvorved udlændingelovens § 46 a, stk. 4, om klage over afgørelser vedrørende udlændingelovens § 9 c, stk. 2, foreslås ophævet.

Til nr. 18

Det fremgår af udlændingelovens § 53, stk. 9, 1. pkt., at sager om identitetsfastlæggelse, tilbagejettilladelse og laissez-passer vedrørende udlændinge, der har påberåbt sig at være omfattet af eller er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 eller 9 c, stk. 2 eller 3, behandles af formanden eller en næstformand alene.

Det fremgår af udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 8, at for Flygtningenævnet kan indbringes klager over afgørelser om identitetsfastlæggelse, tilbagejettilladelse og laissez-passer vedrørende udlændinge, der har påberåbt sig at være omfattet af eller er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 eller § 9 c, stk. 2 eller 3, som Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om, jf. dog § 53 b, stk. 1.

Det foreslås i § 53, stk. 9, 1. pkt., og i § 53 a, stk. 1, nr. 8, at: »2 eller« udgår.

De foreslåede ændringer er konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 8, hvorved udlændingelovens § 9 c, stk. 2, om opholdstilladelse som udsendeshindret foreslås ophævet.

Til nr. 19

Det fremgår af udlændingelovens § 53, a, stk. 1, nr. 1, at der for Flygtningenævnet kan indbringes klager over afgørelser, som Udlændingestyrelsen har truffet om afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a eller 5 b.

Det foreslås, at udlændingelovens § 53, stk. 1, nr. 1, ændres, således at derefter »kapitel 5 a« indsættes », jf. Dublinforordningens artikel 27, stk. 1,«.

Den foreslåede ændring vil indebærer, at retten til at indbringe en klage for Flygtningenævnet over en beslutning om afvisning eller overførsel efter reglerne i Dublinforordningen skal fortolkes i overensstemmelse med Dublinforordningens artikel 27, stk. 1, om retten til effektive retsmidler.

Det betyder, at bestemmelsen ikke vil være afgrænset til tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen træffer afgørelser om overførsel af en tredjelandsstatsborger til en anden medlemsstat (udgående Dublinprocedure), men vil omfatte alle tilfælde, hvor der efter Dublinforordningens artikel 27, stk. 1, skal indrømmes klageadgang til en domstol eller et domstolslignende organ.

Formålet hermed er navnlig i lyset af EU-Domstolens dom i sagen C-19/21 at sikre, at en uledsaget mindreårig, i forbindelse med proceduren efter udlændingelovens § 48 b (indgående Dublinprocedure) vil kunne påklage Udlændingestyrelsens afvisning af en anmodning om overtagelse fra en anden medlemsstat, såfremt denne medlemsstats anmodning er baseret på Dublinforordningens artikel 8.

Dette vil imidlertid ikke udelukke, at Flygtningenævnet vil kunne indrømme klageadgang i lignende tilfælde, såfremt der i lyset af EU-Domstolens praksis vurderes at være ret dertil efter Dublinforordningens artikel 27, stk. 1. Der tilsigtes dog hermed alene den situation, hvor nye afgørelser fra EU-Domstolen vil kunne give Flygtningenævnet anledning til at justere praksis på ny. Ordningen indebærer således ikke nogen videre klageadgang, end hvad der følger af EU-retten, men har alene til formål at sikre, at den danske procedure er i overensstemmelse med den til enhver tid gældende EU-ret.

For klager i den indgående Dublinprocedure vil der efter den foreslåede ordning gælde samme regler, som der gælder for klager i den udgående Dublinprocedure, herunder i forhold til klagefrist, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 2, 1. pkt., og Flygtningenævnets behandling, jf. § 53, stk. 10.

Det bemærkes imidlertid, at klageren ikke vil kunne opnå en ret til opholde sig i Danmark under Flygtningenævnets behandling af klagen (processuelt ophold), og der vil i øvrigt ikke være grundlag for at tillade klageren indrejse i Danmark alene på baggrund af klagen. Særligt denne omstændighed indebærer, at der vil være en række naturlige forskelle i sagsbehandlingen sammenholdt med den gældende procedure for sager om overførsel efter kapitel 5 a, og der vil bl.a. ikke være grundlag for at tillægge en klage opsættende virkning i henhold til udlændingelovens § 53 a, stk. 2, 5. pkt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20

Det fremgår af udlændingelovens § 58 g, stk. 1, nr. 1, at udlændingemyndighederne indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som uønsket til SIS, hvis udlændingen er udvist af landet i medfør af §§ 22-24 og meddelt indrejseforbud for mindst 6 år.

Det foreslås i § 58 g, stk. 1, nr. 1, at der efter »udlændingen er udvist af landet i medfør af §§ 22-24« indsættes »for en lovovertrædelse med en strafferamme på mindst et år«.

Den foreslåede ændring vil bringe udlændingelovens § 58 g, stk. 1, nr. 1, i overensstemmelse med SIS-forordningens artikel 24, således at det fremadrettet alene vil være udlændinge, der er udvist af Danmark i medfør af §§ 22-24 for en lovovertrædelse, for hvilken der er en strafferamme på mindst et års fængsel, og som desuden er meddelt indrejse-

forbud for mindst 6 år, der skal indberettes som uønsket i SIS.

En udlænding, der alene er dømt for en lovovertrædelse med en strafferamme på mindre end et år, og som er meddelt et indrejseforbud for mindst 6 år, vil således ikke længere kunne indberettes som uønsket i SIS.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21

Det fremgår af udlændingelovens § 58 g, stk. 1, nr. 8, at udlændingemyndighederne indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som uønsket til SIS, hvis udlændingen er udvist af landet efter §§ 25 a eller 25 b og meddelt indrejseforbud.

Det foreslås i § 58 g, stk. 1, nr. 8, at »§§ 25 a eller 25 b« ændres til: »§ 25 a, stk. 2, eller § 25 b«.

Den foreslåede ændring vil bringe udlændingelovens § 58 g, stk. 1, nr. 8, fuldt ud i overensstemmelse med SIS-forordningens artikel 24, således at de tilfælde som er nævnt i § 25 a, stk. 1, som vedrører administrativ udvisning som følge af visse kriminelle forhold, ikke længere er omfattet af bestemmelsen om indberetning i SIS. Udlændinge, der er udvist af Danmark efter § 25 a, stk. 2, eller §§ 25 b, og desuden er meddelt indrejseforbud, vil forsat skulle indberettes som uønsket i SIS.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af hjemrejselovens § 3 a, stk. 1, at efter 18 måneder fra udløbet af udrejsefristen træffer Hjemrejsestyrelsen afgørelse om, hvorvidt en udlænding er udsendelsehindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2.

Af bestemmelsen i § 3 a, stk. 2, fremgår det, at træffer Hjemrejsestyrelsen afgørelse om, at en udlænding er udsendelsehindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, sender Hjemrejsestyrelsen afgørelsen til Udlændingestyrelsen med henblik på Udlændingestyrelsens afgørelse af, om der er grundlag for at meddele opholdstilladelse.

Det foreslås, at § 3 a ophæves.

Den foreslåede ophævelse er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 8, hvori udlændingelovens § 9 c, stk. 2, foreslås ophævet.

Den foreslåede ændring vil have den virkning, at Hjemrejsestyrelsen ikke længere efter 18 måneder fra udløbet af en udrejsefrist skal træffe afgørelse om, hvorvidt en udlæn-

ding er udsendeshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2. Hjemrejsestyrelsens afgørelser om, at en udlænding er udsendeshindret vil derfor heller ikke længere skulle sendes til Udlændingestyrelsen med henblik på, om der er grundlag for at meddele opholdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2-4

Det fremgår af hjemrejelovens § 22, stk. 1, at Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter denne lov kan påklages til Udlændingenævnet, jf. dog stk. 3, stk. 4, 2. pkt., stk. 7 og stk. 8.

Det fremgår endvidere af bestemmelsens stk. 3, 1. pkt., at Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter § 3, § 3 a, stk. 1, om, at en udlænding er udsendeshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, § 4, § 5, stk. 3, § 7, § 7 a, § 8, stk. 2, nr. 1 og 6, § 9, stk. 2, 2. pkt., og § 13, stk. 1, 2 og 4, ikke kan påklages.

Det fremgår derudover af bestemmelsens stk. 7, at Politidirektørens afgørelser efter § 18 og Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter § 3 a, stk. 1, om, at en udlænding ikke er udsendeshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, kan påklages til udlændinge- og integrationsministeren.

Det foreslås i § 22, stk. 1, at henvisningen til »stk. 7« udgår.

Det foreslås desuden i § 22, stk. 3, 1. pkt., at »§ 3, § 3 a, stk. 1, om, at en udlænding er udsendeshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, § 4« ændres til: »§§ 3 og 4«.

Endelig foreslås det i § 22, stk. 7, at »og Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter § 3 a, stk. 1, om, at en udlænding ikke er udsendeshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2,« udgår.

De foreslåede ændringer er konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 8, og § 2, nr. 1, hvorved henholdsvis udlændingelovens § 9 c, stk. 2, om opholdstilladelse som udsendeshindret, og hjemrejelovens § 3 a om behandling af sager om opholdstilladelse som udsendeshindret, foreslås ophævet.

Til § 3

Til nr. 1-2

Det fremgår af integrationslovens § 2, stk. 5, at loven ikke gælder for en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 5.

Det fremgår endvidere af bestemmelsens stk. 6, nr. 4, at ved en indvandrer forstås i denne lov en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 4.

Det foreslås i § 2, stk. 5, at »stk. 5« ændres til: »stk. 4«.

Det foreslås desuden, at i § 2, stk. 6, nr. 4, ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.

De foreslåede ændringer er konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 8, hvorved udlændingelovens § 9 c, stk. 2, om opholdstilladelse som udsendeshindret foreslås ophævet.

Til § 4

Til nr. 1

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård, at der kan ydes kompensation til ejere af boliger, som ligger i nærheden af Udrejsecenter Kærshovedgård. Kompensationen kan ydes i form af udbetaling af et engangsbeløb eller ved overtagelse af den ejendom, hvori boligen indgår.

Efter bestemmelsens stk. 2, fastsætter udlændinge- og integrationsministeren nærmere regler om udbetaling af engangsbeløb efter stk. 1. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter herunder nærmere regler om kredsen af berettigede modtagere, størrelsen af engangsbeløbet, udbetaling og frister.

Efter bestemmelsens stk. 3, 1. og 2. pkt., fastsætter udlændinge- og integrationsministeren nærmere regler om tilbud om overtagelse af en ejendom efter stk. 1. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter herunder nærmere regler om kredsen af berettigede modtagere, værdifastsættelsen af ejendommen m.v., fremgangsmåden ved overtagelse og frister.

Det foreslås i § 1, stk. 2, og stk. 3, at ændre ». Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter herunder nærmere regler« til: », herunder«.

Der er tale om rent sproglige ændringer, der har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer for de regler, der skal fastsættes i medfør af bemyndigelserne.

Det forudsættes, at udlændinge- og integrationsministeren alene vil ændre de betingelser for kompensation, der vedrører ejerens bopælsregistrering. Det forudsættes, at det fastsættes som betingelse, at ejeren eller ejerens ægtefælle har haft bopælsregistrering på ejendommen den 25. maj 2021 og på tidspunktet for ansøgning om engangsbeløb eller tidspunktet for overtagelse af ejendommen. Det forudsættes således, at personer, der i en mellemliggende periode har været fraflyttet, men som opfylder bopælsbetingelsen på de nævnte tidspunkter, vil være berettigede til kompensation, forudsat at de øvrige betingelser er opfyldt.

Det forudsættes endvidere, at ministeren vil fastsætte som betingelse, at nye ansøgninger om kompensation skal indgives senest 1 måned efter lovens ikrafttræden. I den forbindelse forudsættes det i øvrigt, at Udlændingestyrelsen oplyser de berørte borgere om fristen.

Der tilsigtes ikke i øvrigt nogen ændringer af reglerne om

kompensation, herunder om de skattemæssige forhold ved udbetaling af kompensationen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 2*, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 3-6 og 14. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Det betyder, at udlændinge- og integrationsministeren ved bekendtgørelse fastsætter tidspunktet for, hvornår lovforslagets § 1, nr. 3-6 og 14, om beregning af kortvarigt ophold i Schengenområdet, på Færøerne og i Grønland som følge af ind- og udrejsesystemet (EES) og om pligt af afgivelse af biometriske oplysninger til brug for EES træder i kraft. Det betyder endvidere, at ministeren kan sætte de enkelte bestemmelser i kraft på forskellige tidspunkter.

Det bemærkes i den forbindelse, at EES-forordningen, der er trådt i kraft, først vil være gældende fra datoen for idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet. Systemet vil blive idriftsat på datoer fastsat af EU-Kommissionen, når visse betingelser for idriftsættelse er opfyldt.

De foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 3-6 og 14, forventes at skulle træde i kraft på den dato, som EU-Kommissionen fastsætter, at ind- og udrejsesystemet skal idriftsættes efter EES-forordningens artikel 66, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3*, at loven ikke finder anvendelse på ansøgninger indgivet inden lovens ikrafttræden og sager, hvor Hjemrejsestyrelsen på tidspunktet for lovens ikrafttræden har truffet afgørelse om, at en udlænding er udsendeshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, jf. hjemrejselovens § 3 a. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil have den virkning, at igangværende sager behandles efter de hidtil gældende regler, herunder om meddelelse af opholdstilladelse, om forlængelse, om klage, om bortfald, herunder efter udlændingelovens § 17 a, skt. 1, nr. 4, om tidsubegrænset opholdstilladelse osv. Ved igangværende sager forstås evt. indgivne ansøgninger, der indtil ikrafttræden af lov nr. 414 af 23. april 2024 den 1. maj 2024, kunne indgives til Udlændingestyrelsen, sager, hvor Hjemrejsestyrelsen allerede har truffet en afgørelse om, at en udlænding er udsendeshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, jf. hjemrejselovens § 3 a samt allerede indgivne klager efter udlændingelovens § 46 a, stk. 4, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 4*, at loven ikke finder anvendelse for klager efter udlændingelovens § 46 a, stk. 4, 2. pkt. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil have den virkning, at klager over Udlændingestyrelsens konstatering af, at en opholdstilladelse meddelt efter § 9 c, stk. 2, er bortfaldet, jf. §§ 17-18, og klager over afslag på ansøgninger om, at en sådan opholdstilladelse ikke skal anses for bortfaldet, jf. § 17, stk. 2 og 3, og § 17 a, stk. 2, fortsat vil kunne indgives til og behandles af udlændinge- og integrationsministeren, selvom en sådan konstatering og en sådan afvisning først har fundet sted efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås endelig i *stk. 5*, at loven ikke finder anvendelse på ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil have den virkning, at udlændinge, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden allerede er meddelt en opholdstilladelse som udsendeshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, eller som efter lovens ikrafttræden meddeles en sådan opholdstilladelse på baggrund af en igangværende sag som defineret ovenfor under *stk. 2*, fortsat vil kunne få forlænget sin opholdstilladelse efter reglerne herom.

Det foreslås endelig i *stk. 6*, at regler udstedt i medfør af § 46 a, stk. 10, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024 forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 46, stk. 9, i udlændingeloven jf. denne lovs § 1, nr. 16.

Den foreslåede bestemmelse vil have den virkning, udlændinge- og integrationsministeren fortsat vil kunne fastsætte nærmere regler om klagefrist for de typer af afgørelser, der er omfattet af § 46, stk. 6 i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024.

Til § 6

Det fremgår af udlændingelovens § 66, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslagets § 2 vedrører hjemrejseloven, som ikke gælder for Færøerne eller Grønland, jf. lovens § 31, stk. 1. Det fremgår dog af bestemmelsens *stk. 2*, at lovens §§ 1-23 og 25 ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Hjemrejseloven er endnu ikke blevet sat i kraft for Færøerne eller Grønland. Den uudnyttede anordningshjemmel i hjemrejselovens § 31 vil således kunne anvendes til at sætte de med dette lovforslag foreslåede ændringer af hjemrejseloven i kraft for henholdsvis Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Efter § 68 i integrationsloven gælder loven ikke for Færø-

erne og Grønland og kan ikke sættes i kraft for Færøerne eller Grønland. De foreslåede ændringer i lovens § 2 gælder derfor ikke for Færøerne og Grønland og kan ikke sættes i kraft for Færøerne eller Grønland.

Da lov nr. 722 af 13. juni 2023 om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård ikke gælder og heller ikke kan sættes i kraft for Færøerne eller Grønland, vil

de foreslåede ændringer i lovforslagets § 4 heller ikke gælde for Færøerne eller Grønland.

Det foreslås på den baggrund i § 6, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at § 1 ved kongelig anordning helt eller delvis skal kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget § 1

§ 2 a.

Stk. 1. ---

Stk. 2. Ved et Schengenland forstås i denne lov et land, der er tilsluttet Schengenkonventionen. Bulgarien, Cypern og Rumænien anses dog ikke for Schengenlande i forhold til § 2 b, stk. 1-3, §§ 3, 4 og 4 b, § 19, stk. 5, kapitel 4 a, § 28, stk. 1, nr. 6, § 38, stk. 1-3, § 39, stk. 3, 2. pkt., § 58 f og § 59, stk. 1, nr. 1. Cypern anses endvidere ikke for Schengenlande i forhold til § 10, stk. 2, nr. 4, § 19, stk. 4, § 58 g og § 58 h.

Stk. 3-10. ---

§ 2 b. ---

Stk. 2. Udlændinge, der har visum gyldigt for alle Schengenlande, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet inden for visummets gyldighedsperiode. Varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold her i landet må dog ikke overstige 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning. I de nævnte 90 dages ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for de 180 dage har opholdt sig i et andet Schengenland. Har udlændingen opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland med opholdstilladelse eller med visum til ophold af mere end 90 dages varighed begrænset til dette Schengenland (langtidsvisum), fradrages denne tid dog ikke.

Stk. 3-4. ---

§ 3. Udlændinge, der efter regler fastsat i medfør af § 39, stk. 2, er fritaget for visum, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning. I de nævnte 90 dages ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for de 180 dage har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland. Har udlændingen opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland med opholdstilladelse eller med visum til ophold af mere end 90 dages varighed begrænset til dette Schengenland (langtidsvisum), fradrages denne tid dog ikke.

Stk. 2-3. ---

§ 4. Visum udstedes i medfør af visumkodeksens bestemmelser herom til at gælde indrejse og ophold i alle Schengenlande. Visum kan gives til en eller flere indrejser inden for et nærmere fastsat tidsrum. Varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 721 af 27. april 2021 og § 1 i lov nr. 1575 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »Bulgarien, Cypern og Rumænien« til: »Cypern«, og »Schengenlande« ændres til: »et Schengenland«.

2. § 2 a, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

3. I § 2 b, stk. 2, 3. pkt., indsættes efter »et andet Schengenland«: », på Færøerne eller i Grønland«.

4. I § 2 b, stk. 2, 4. pkt., § 3, stk. 1, 2. og 3. pkt., og § 4, stk. 2, ændres »Danmark eller et andet Schengenland« til: »Danmark, et andet Schengenland, på Færøerne eller i Grønland«.

5. I § 2 b, stk. 2, 4. pkt., § 3, stk. 1, 3. pkt., og § 4, stk. 2, ændres »dette Schengenland« til: »dette land«.

6. I § 4, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »Schengenlande«: »samt på Færøerne og i Grønland«.

hinanden følgende ophold i Danmark og de andre Schengenlande må dog ikke overstige 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ophold i Danmark eller et andet Schengenland på baggrund af opholdstilladelse eller med visum til ophold af mere end 90 dages varighed begrænset til dette Schengenland (langtidsvisum) medregnes ikke ved beregningen af de 90 dages ophold, der fremgår af stk. 1.

§ 4 c. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Stk. 3, nr. 3, finder ikke anvendelse, hvis

1-3) ---

4) udlændingen ansøger om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4,

5-9) ---

Stk. 5-8. ---

§ 9 c. ---

Stk. 2. Der kan efter afgørelse fra Hjemrejsestyrelsen om, at en udlænding er udsendelsehindret, som lægges til grund ved Udlændingestyrelsens afgørelse af sagen, gives opholdstilladelse til en udlænding, der er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, hvis

1) udsendelse af udlændingen, jf. hjemrejselovens § 1, ikke har været mulig i mindst 18 måneder,

2) udlændingen har medvirket ved udsendelsesbestræbelserne, jf. hjemrejselovens § 3, stk. 1, i sammenhængende 18 måneder og

3) udsendelse efter de foreliggende oplysninger for tiden må anses for udsigtsløs.

Stk. 3-5. ---

Stk. 6. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 og 4 kan kun indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q eller § 47, stk. 1, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, har fået fastsat en udrejsefrist eller har en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling, kan ansøgning efter stk. 4 ikke indgives her i landet. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 kan i sådanne tilfælde kun indgives, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det. En ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter stk. 1 eller 4, skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold, jf. 1. pkt.

Stk. 7. Opholdstilladelse efter stk. 4 skal betinges af, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor udlændingen tilbydes ophold, påtager sig at forsørge udlændingen og dennes eventuelle familie under opholdet i kommunen, og at udlændingen underskriver en erklæring om anerkendelse af de grundlæggende værdier i det danske samfund.

§ 11. ---

Stk. 2-16. ---

7. I § 4 c, stk. 4, nr. 4, § 9 c, stk. 6, 2. pkt., og stk. 7, § 11, stk. 17, 1. pkt., § 14, stk. 1, nr. 8, og § 44 g ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.

8. § 9 c, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 2-6.

9. I § 9 c, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 1 og 4« til: »stk. 1 og 3«.

10. I § 9 c, stk. 6, 4. pkt., der bliver stk. 5, 4. pkt., ændres »stk. 1 eller 4« til: »stk. 1 eller 3«.

Stk. 17. En udlænding med opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4, kan ikke meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse. Tilsvarende gælder udlændingens familiemedlemmer, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af den familiemæssige tilknytning.

Stk. 18-21. ---

§ 14. Følgende udlændinge er fritaget for krav om arbejdstilladelse:

1-7) ---

8) Udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4, når arbejdet er naturligt knyttet til udlændingens ophold her i landet på dette opholdsgrundlag.

9) ---

Stk. 2-3. ---

§ 44 g. Hvis en aftale mellem en kommunalbestyrelse og en udlænding om et ophold i kommunen som led i kommunens medlemskab af en international organisation, der er godkendt af kulturministeren, jf. § 9 c, stk. 4, ophæves, eller hvis en udlænding under et sådant ophold opgiver sin bopæl i kommunen, videregiver kommunalbestyrelsen oplysning herom til Udlændingestyrelsen.

§ 9 h. Udlændingen skal senest samtidig med indgivelse af ansøgning, medmindre Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige andet, betale et gebyr for indgivelse af ansøgning om

1-19) ---

20) tidsbegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter §§ 7, 8 eller 9 b eller § 9 c, stk. 1-3, og udlændingen tidligere har søgt opholdstilladelse efter §§ 7 eller 9 e.

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Hvis en ansøgning, der er omfattet af stk. 1, afvises på andet grundlag end manglende gebyrbetaling, jf. § 9, stk. 25, § 9 a, stk. 5-7, § 9 c, stk. 6, § 9 f, stk. 9, § 9 g, stk. 3 og 4, § 9 i, stk. 7-9, § 9 j, stk. 2 og 3, § 9 k, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, § 9 l, stk. 2 og 3, § 9 m, stk. 4 og 5, § 9 n, stk. 2 og 3, § 9 q, stk. 10-12, § 11, stk. 11, og § 47 b og regler udstedt i medfør af § 9 g, stk. 1 og 2, skal gebyret tilbagebetales fratrukket et beløb på 750 kr.

Stk. 8-19. ---

§ 9 i. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis opholdstilladelse efter §§ 7-9 eller 9 b, § 9 c, stk. 1-3, eller §§ 9 d, 9 e, 9 m eller 9 n, efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, nægtes forlænget eller inddrages, eller hvis opholdsret efter EU-reglerne konstateres ophørt, når udlændingen på tidspunktet for afgørelsen er optaget på en fuldtidsuddannelse, der på ansøgningstidspunktet fører til, at udlændingen efter endt uddannelse kan varetage en arbejdsfunktion, der

11. I § 9 h, stk. 1, nr. 20, og § 9 i, stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-2«.

12. I § 9 h, stk. 7, § 33 a, stk. 1, og § 33 b, stk. 1, nr. 4, ændres »stk. 6« til: »stk. 5«.

kan danne grundlag for meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1 eller 2. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, hvis opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, udløber.

§ 33. ---

Stk. 2. I afgørelser, der er omfattet af stk. 1, 1. pkt., fastsættes udrejsefristen til 1 måned, hvis udlændingen er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, hvis udlændingen er omfattet af de regler, der er nævnt i § 2, stk. 4, (EU-reglerne), eller hvis udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse. I afgørelser om afslag på ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b og § 9 c, stk. 3, nr. 2, fastsættes udrejsefristen til 15 dage. For andre udlændinge fastsættes udrejsefristen til 7 dage. I påtrængende tilfælde fastsættes udrejsefristen altid til straks. Påtrængende tilfælde foreligger navnlig, når udlændingen er til fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, når udlændingen har begået et strafbart forhold, når der er tale om svig eller en åbenbart grundløs ansøgning, eller når der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse. Risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse, foreligger, når udlændingen ikke har medvirket under eller har lagt hindringer i vejen for sagens behandling, eller når der i øvrigt på baggrund af oplysningerne om udlændingen og opholdets varighed og karakter er grund til at antage, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse. Det kan ikke anses for et påtrængende tilfælde, at der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde, hvis udlændingen er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1.

13. I § 33, stk. 2, 2. pkt., to steder i § 33 b, stk. 1, nr. 2, i § 46 a, stk. 8, 1. pkt., § 53, stk. 8, 1. pkt., og stk. 9, 1. pkt., to steder i § 53 a, stk. 1, nr. 7, og i § 53 a, stk. 1, nr. 8, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

§ 33 a. En udlænding har ret til at blive her i landet under behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 7 eller 9 d eller en ansøgning om opholdstilladelse, som tillades indgivet her i landet efter § 9, stk. 25, § 9 a, stk. 5 eller 6, § 9 c, stk. 6, § 9 f, stk. 9, § 9 i, stk. 7 eller 8, § 9 j, stk. 2, § 9 k, stk. 2, § 9 l, stk. 2, § 9 m, stk. 4, § 9 n, stk. 2, § 9 p, stk. 2, eller § 9 q, stk. 11.

Stk. 2-4. ---

§ 33 b. Der tillægges opsættende virkning i følgende tilfælde:

1) ---

2) Ved afgørelser om afslag på opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 2, eller om nægtelse af forlængelse, inddragelse eller bortfald af en opholdstilladelse meddelt efter § 9 c, stk. 3, nr. 2, der påklages, inden 7 dage efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

3) ---

4) Ved ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, som tillades indgivet her i landet efter § 9, stk. 25, § 9 a, stk. 7, § 9 c, stk. 6, § 9 f, stk. 9, § 9 i, stk. 9, § 9 j, stk. 3, § 9 k,

stk. 3, § 9 l, stk. 3, § 9 m, stk. 5, § 9 n, stk. 3, § 9 p, stk. 3, eller § 9 q, stk. 12.

5) ---

Stk. 2. ---

§ 39. ---

Stk. 2-4. ---

§ 46 a. Udlændingestyrelsens, Hjemrejsestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser efter denne lov kan påklages til Udlændingenævnet, jf. dog stk. 4, 5, 7 og 9 og § 53 a.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Udlændingestyrelsens afgørelser vedrørende opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 2, kan påklages til udlændinge- og integrationsministeren. Det samme gælder Udlændingestyrelsens konstatering af, at en opholdstilladelse meddelt efter § 9 c, stk. 2, er bortfaldet, jf. §§ 17-18, og klager over afslag på ansøgninger om, at en sådan opholdstilladelse ikke skal anses for bortfaldet, jf. § 17, stk. 2 og 3, og § 17 a, stk. 2.

Stk. 5-7. ---

Stk. 8. Udlændingestyrelsens beslutning om, at der ikke er særlige grunde til at antage, at en uledsaget udlænding, der inden det fyldte 18. år har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, ikke bør gennemgå en asylsagsprocedure, jf. § 9 c, stk. 3, nr. 1, kan ikke påklages. Endvidere kan Udlændingestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations beslutninger om betaling af udgifter forbundet med tilvejebringelsen af oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter denne lov, jf. § 40, stk. 4, ikke påklages.

Stk. 9. ---

Stk. 10. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om klagefrist for de typer af afgørelser, der er omfattet af stk. 6.

§ 53. ---

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. Sager vedrørende opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, behandles af formanden eller en næstformand alene. En sag efter 1. pkt. kan i helt særlige tilfælde henvises til behandling efter stk. 6.

Stk. 9. Sager om identitetsfastlæggelse, tilbagerejsetilladelse og laissez-passer vedrørende udlændinge, der har påberåbt sig at være omfattet af eller er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 eller § 9 c, stk. 2 eller 3, behandles af formanden eller en næstformand alene. En sag efter 1. pkt. kan i helt særlige tilfælde henvises til behandling efter stk. 6.

Stk. 10-17. ---

§ 53 a. For Flygtningenævnet kan indbringes klager over afgørelser, som Udlændingestyrelsen har truffet om følgende spørgsmål, jf. dog § 53 b, stk. 1:

1) Afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a eller 5 b.

2-6) ---

14. I § 39 indsættes som *stk. 5*:

»Stk. 5. En udlænding skal afgive nødvendige biometriske oplysninger til brug for oprettelse af en individuel sagsmappe i ind- og udrejsestyrelsen eller med henblik på ind- og udrejsekontrol, medmindre den pågældende er fritaget herfor i medfør af EES-forordningen.«

15. I § 46 a, *stk. 1*, ændres »stk. 4, 5, 7 og 9« til: »stk. 4, 6 og 8«.

16. § 46 a, *stk. 4*, ophæves.

Stk. 5-10 bliver herefter *stk. 4-9*.

17. I § 46 a, *stk. 10*, der bliver *stk. 9*, ændres »stk. 6« til: »stk. 5«.

18. I § 53, *stk. 9, 1. pkt.*, og § 53 a, *stk. 1, nr. 8*, udgår »2 eller«.

19. I § 53 a, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »kapitel 5 a«: », jf. Dublinforordningens artikel 27, *stk. 1*,«.

7) Afslag på opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, eller nægtelse af forlængelse, inddragelse eller bortfald af opholdstilladelse meddelt efter § 9 c, stk. 3.

8) Afgørelser om identitetsfastlæggelse, tilbagerejsetilladelse og laissez-passers vedrørende udlændinge, der har påberåbt sig at være omfattet af eller er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 eller § 9 c, stk. 2 eller 3.

Stk. 2-4. ---

§ 58 g. Udlændingemyndighederne indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som uønsket til SIS, hvis

1) udlændingen er udvist af landet i medfør af §§ 22-24 og meddelt indrejseforbud for mindst 6 år,

2-7) ---

8) udlændingen er udvist af landet efter §§ 25 a eller 25 b og meddelt indrejseforbud,

9-11) ---

Stk. 2-4. ---

§ 3 a. Efter 18 måneder fra udløbet af udrejsefristen træffer Hjemrejsestyrelsen afgørelse om, hvorvidt en udlænding er udsendelseshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2.

Stk. 2. Træffer Hjemrejsestyrelsen afgørelse om, at en udlænding er udsendelseshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, sender Hjemrejsestyrelsen afgørelsen til Udlændingestyrelsen med henblik på Udlændingestyrelsens afgørelse af, om der er grundlag for at meddele opholdstilladelse.

§ 22. Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter denne lov kan påklages til Udlændingenævnet, jf. dog stk. 3, stk. 4, 2. pkt., stk. 7 og stk. 8.

Stk. 2. --

Stk. 3. Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter § 3, § 3 a, stk. 1, om, at en udlænding er udsendelseshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, § 4, § 5, stk. 3, § 7, § 7 a, § 8, stk. 2, nr. 1 og 6, § 9, stk. 2, 2. pkt., og § 13, stk. 1, 2 og 4, kan ikke påklages. Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter § 13, stk. 6, kan ikke påklages.

Stk. 4-6. --

Stk. 7. Politidirektørens afgørelser efter § 18 og Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter § 3 a, stk. 1, om, at en udlænding ikke er udsendelseshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, kan påklages til udlændinge- og integrationsministeren.

20. I § 58 g, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§§ 22-24«: »for en lovovertrædelse med en strafferamme på mindst et år«.

21. I § 58 g, stk. 1, nr. 8, ændres »§§ 25 a eller 25 b« til: »§ 25 a, stk. 2, eller § 25 b«.

§ 2

I hjemrejseloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1014 af 27. august 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 3 a ophæves.

2. I § 22, stk. 1, udgår »stk. 7«.

3. I § 22, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 3, § 3 a, stk. 1, om, at en udlænding er udsendelseshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, § 4« til: »§§ 3 og 4«.

4. I § 22, stk. 7, udgår »og Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter § 3 a, stk. 1, om, at en udlænding ikke er udsendelseshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2,«.

§ 3

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 2623 af 28.

Stk. 5. Loven gælder ikke for en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 5.

Stk. 6.

1-3) --

4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 4,

§ 1. --

Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om udbetaling af engangsbeløb efter stk. 1. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter herunder nærmere regler om kredsen af berettigede modtagere, størrelsen af engangsbeløbet, udbetaling og frister.

Stk. 3. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om tilbud om overtagelse af en ejendom efter stk. 1. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter herunder nærmere regler om kredsen af berettigede modtagere, værdifastsættelsen af ejendommen m.v., fremgangsmåden ved overtagelse og frister. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter endvidere regler om, at for landbrugsejendomme kan overtagelse, såfremt ejeren ønsker det, også omfatte eventuelle tilhørende jordstykker, driftsbygninger, løsøre, beholdninger og produktionsdyr, og at for øvrige ejendomme kan overtagelse, såfremt ejeren ønsker det, også omfatte direkte tilstødende matrikler med samme ejer.

december 2021 og senest ved § 3 i lov nr. 686 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 5*, ændres »stk. 5« til: »stk. 4«.

2. I § 2, *stk. 6, nr. 4*, ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.

§ 4

I lov nr. 722 af 13. juni 2023 om kompensation til naboer omkring Udrejsecenter Kærshovedgård, foretages følgende ændring:

1. I § 1, *stk. 2*, og *stk. 3*, ændres ». Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter herunder nærmere regler« til: », herunder«.